

János evangéliuma
Károlyi Gáspár fordítása alapján (szellem-lélek megkülönböztetve)

Jn 1:1 Kezdetben vala az Íge, és az Íge vala az Istennél, és Isten vala az Íge.

Jn 1:2 Ez kezdetben az Istennél vala.

Jn 1:3 Minden ő általa lett és nála nélkül semmi sem lett, a mi lett.

Jn 1:4 Ő benne vala az élet, és az élet vala az emberek világossága;

Jn 1:5 Ez a világosság a sötétségben fénylik, de a sötétség nem fogadta be azt.

Jn 1:6 Vala egy Istentől küldött ember, kinek neve János.

Jn 1:7 Ez jött tanúbizonysággul, hogy bizonyóságot tegyen a világosságról, hogy mindenki higgyen ő általa.

Jn 1:8 Nem ő vala a világosság, hanem jött, hogy bizonyóságot tegyen a világosságról.

Jn 1:9 Az igazi világosság eljött volt már a világba, a mely megvilágosít minden embert.

Jn 1:10 A világban volt és a világ általa lett, de a világ nem ismerte meg őt.

Jn 1:11 Az övéi közé jöve, és az övéi nem fogadják be őt.

Jn 1:12 Valakik pedig befogadják őt, hatalmat ada azoknak, hogy Isten fiaivá legyenek, azoknak, a kik az ő nevében hisznek;

Jn 1:13 A ki nem vérből, sem a testnek akaratából, sem a férfiúnak indulatjából, hanem Istentől születtek.

Jn 1:14 És az Íge testté lett és lakozék mi közöttünk (és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét), a ki teljes vala kegyelemmel és igazsággal.

Jn 1:15 János bizonyóságot tett ő róla, és kiáltott, mondván: Ez vala, a kiről mondám: A ki utánam jó, előttem lett, mert előbb volt nálamnál.

Jn 1:16 És az ő teljességéből vettünk mindnyájan kegyelmet is kegyelemért.

Jn 1:17 Mert a törvény Mózes által adatott, a kegyelem pedig és az igazság Jézus Krisztus által lett.

Jn 1:18 Az Istent soha senki nem látta; az egyszülött Fiú, a ki az Atya kebelében van, az jelentette ki őt.

Jn 1:19 És ez a János bizonyóságtétele, a mikor a zsidók papokat és Lévitákat küldöttek Jeruzsálemből, hogy megkérdézzék őt: Kicsoda vagy te?

Jn 1:20 És megvallá és nem tagadá; és megvallá, hogy: Nem én vagyok a Krisztus.

Jn 1:21 És kérdezik őt: Kicsoda tehát? Illés vagy-é te? És monda: Nem vagyok. A próféta vagy-é te? És ő felele: Nem.

Jn 1:22 Mondának azért néki: Kicsoda vagy? Hogy megfelelhessünk azoknak, a kik minket elküldöttek: Mit mondasz magad felől?

Jn 1:23 Monda: Én kiáltó szó vagyok a pusztában. Egyengessétek az Úrnak útját, a mint megmondotta Ésaiás próféta.

Jn 1:24 És a küldöttek a farizeusok közül valók voltak:

Jn 1:25 És megkérdék őt és mondának néki: Miért keresztelsz tehát, ha te nem vagy a Krisztus, sem Illés, sem a próféta?

Jn 1:26 Felele nékik János, mondván: Én vízzel keresztelek; de köztetek van, a kit ti nem ismertek.

Jn 1:27 Ő az, a ki utánam jó, a ki előttem lett, a kinek én nem vagyok méltó, hogy saruja szíjját megoldjam.

Jn 1:28 Ezek Béthabarában lettek, a Jordánon túl, a hol János keresztel vala.

Jn 1:29 Másnap látá János Jézust ő hozzá menni, és monda: Ímé az Istennek ama báránya, a ki elveszi a világ bűneit!

Jn 1:30 Ez az, a kiről én ezt mondám: Én utánam jön egy férfiú, a ki előttem lett, mert előbb volt nálamnál.

Jn 1:31 És én nem ismertem őt; de hogy megjelentessék Izráelnek, azért jöttem én, a ki vízzel keresztelek.

Jn 1:32 És bizonyágot tőn János, mondván: Láttam a Szellemet leszállani az égből, mint egy galambot; és megnyugovék ő rajta.

Jn 1:33 És én nem ismertem őt; de a ki elkülde engem, hogy vízzel kereszteljek, az mondá nékem: A kire látod a Szellemet leszállani és rajta megnyugodni, az az, a ki keresztel Szentszellemmel.

Jn 1:34 És én láttam, és bizonyágot tettem, hogy ez az Isten Fia.

Jn 1:35 Másnap ismét ott állt vala János és kettő az ő tanítványai közül;

Jn 1:36 És ránézvén Jézusra, a mint ott jár vala, monda: Ímé az Isten Báránya!

Jn 1:37 És hallá őt a két tanítvány, a mint szól vala, és követék Jézust.

Jn 1:38 Jézus pedig hátrafordulván és látván, hogy követik azok, monda nékik:

Jn 1:39 **Mit kerestek?** Azok pedig mondának néki: Rabbi, (a mi megmagyarázva azt teszi: Mester) hol lakol?

Jn 1:40 Monda nékik: **Jőjjetek és lássátok meg.** Elmenének és megláták, hol lakik; és nála maradának azon a napon: vala pedig körülbelül tíz óra.

Jn 1:41 A kettő közül, a kik Jánostól ezt hallották és őt követték vala, András volt az egyik, a Simon Péter testvére.

Jn 1:42 Találkozáék ez először a maga testvérével, Simonnal, és monda néki: Megtaláltuk a Messiást (a mi megmagyarázva azt teszi: Krisztus);

Jn 1:43 És vezeté őt Jézushoz. Jézus pedig reá tekintvén, monda: **Te Simon vagy, a Jóna fia; te Kéfásnak fogsz hivatni** (a mi megmagyarázva: Kőszikla).

Jn 1:44 A következő napon Galileába akart menni Jézus; és találkozáék Fileppel, és monda néki: **Kövess engem!**

Jn 1:45 Filep pedig Bethsaidából, az András és Péter városából való volt.

Jn 1:46 Találkozáék Filep Nátánaellel, és monda néki: A ki felől írt Mózes a törvényben, és a próféták, megtaláltuk a názáreti Jézust, Józsefnek fiát.

Jn 1:47 És monda néki Nátánael: Názáretből támadhat-é valami jó? Monda néki Filep: Jer és lásd meg!

Jn 1:48 Látá Jézus Nátánaelt ő hozzá menni, és monda ő felőle: **Ímé egy igazán Izráelita, a kiben hamisság nincsen.**

Jn 1:49 Monda néki Nátánael: Honnan ismersz engem? Felele Jézus és monda néki: **Mielőtt hítt téged Filep, láttalak téged, a mint a fügefa alatt voltál.**

Jn 1:50 Felele Nátánael és monda néki: Rabbi, te vagy az Isten Fia, te vagy az Izráel Királya!

Jn 1:51 Felele Jézus és monda néki: **Hogy azt mondám néked: láttalak a fügefa alatt, hiszel? Nagyobbakat látsz majd ezeknél.**

(1:52) És monda néki: **Bizony, bizony mondom néktek: Mostantól fogva meglátjátok a megnyilt eget, és az Isten angyalait, a mint felszállnak és leszállnak az ember Fiára.**

Jn 2:1 És harmadnapon menyegző lőn a galileai Kánában; és ott volt Jézus anyja;

Jn 2:2 És Jézus is meghivaték az ő tanítványaival együtt a menyegzőbe.

Jn 2:3 És elfogyván a bor, a Jézus anyja monda néki: Nincs boruk.

Jn 2:4 Monda néki Jézus: **Mi közöm nékem te hozzád, oh asszony? Nem jött még el az én óráim.**

Jn 2:5 Mond az ő anyja a szolgálknak: Valamit mond néktek, megtegyétek.

Jn 2:6 Vala pedig ott hat kőveder elhelyezve a zsidók tisztálkodási módja szerint, melyek közül egybe-egybe két-három métréa fér vala.

Jn 2:7 Monda nékik Jézus: **Töltsétek meg a vedreket vízzel.** És megtölték azokat színig.

Jn 2:8 És monda nékik: **Most merítsetek, és vigyetek a násznagynak.** És vittek.

Jn 2:9 A mint pedig megízlelé a násznagy a borra lett vizet, és nem tudja vala, honnét van, (de a szolgálk tudták, a kik a vizet merítik vala), szólítá a násznagy a vőlegényt,

Jn 2:10 És monda néki: Minden ember a jó bort adja fel először, és mikor megittasodtak, akkor az alábbvalót: te a jó bort ekkorra tartottad.

Jn 2:11 Ezt az első jelt a galileai Kánában tevé Jézus, és megmutatá az ő dicsőségét; és hívének benne az ő tanítványai.

Jn 2:12 Azután leméne Kapernaumba, ő és az ő anyja és a testvérei és tanítványai; és ott maradának néhány napig,

Jn 2:13 Mert közel vala a zsidók husvétja, és felméne Jézus Jeruzsálembe.

Jn 2:14 És ott találá a templomban az ökrök, juhok és galambok árúsait és a pénzváltókat, a mint ülnek vala:

Jn 2:15 És kötélből ostort csinálván, kiűzé mindnyájokat a templomból, az ökröket is a juhokat is; és a pénzváltók pénzét kitölté, az asztalokat pedig feldönté;

Jn 2:16 És a galambárúsoknak monda: **Hordjátok el ezeket innen; ne tegyétek az én Atyámnak házát kalmárság házává.**

Jn 2:17 Megemlékezének pedig az ő tanítványai, hogy meg van írva: A te házadhoz való féltő szeretet emészt engem.

Jn 2:18 Felelének azért a zsidók és mondának néki: Micsoda jelt mutatsz nékünk, hogy ezeket cselekszed?

Jn 2:19 Felele Jézus és monda nékik: **Rontsátok le a templomot, és három nap alatt megépítem azt.**

Jn 2:20 Mondának azért a zsidók: Negyvenhat esztendeig épült ez a templom, és te három nap alatt megépíted azt?

Jn 2:21 Ő pedig az ő testének templomáról szól vala.

Jn 2:22 Mikor azért feltámadt a halálból, megemlékezének az ő tanítványai, hogy ezt mondta; és hívének az írásnak, és a beszédnek, a melyet Jézus mondott vala.

Jn 2:23 A mint pedig Jeruzsálemben vala husvétkor az ünnepen, sokan hívének az ő nevében, látván az ő jeleit, a melyeket cselekszik vala.

Jn 2:24 Maga azonban Jézus nem bízza vala magát reájok, a miatt, hogy ő ismeré mindnyájokat.

Jn 2:25 És mivelhogy nem szorult rá, hogy valaki bizonyágot tegyen az emberről; mert magától is tudta, mi volt az emberben.

Jn 3:1 Vala pedig a farizeusok közt egy ember, a neve Nikodémus, a zsidók főembere:

Jn 3:2 Ez jöve Jézushoz éjjel, és monda néki: Mester, tudjuk, hogy Istentől jöttél tanítóul; mert senki sem teheti e jeleket, a melyeket te teszel, hanem ha az Isten van vele.

Jn 3:3 Felele Jézus és monda néki: **Bizony, bizony mondom néked: ha valaki újonnan nem születik, nem láthatja az Isten országát.**

Jn 3:4 Mondta néki Nikodémus: Mimódon születhetik az ember, ha vén? Vajjon bemehet-é az ő anyjának méhébe másodszor, és születhetik-é?

Jn 3:5 Felele Jézus: **Bizony, bizony mondom néked: Ha valaki nem születik víztől és Szellemtől, nem mehet be az Isten országába.**

Jn 3:6 **A mi testtől született, test az; és a mi Szellemtől született, szellem az.**

Jn 3:7 Ne csodáld, hogy azt mondám néked: Szükség néktek újonnan születetek.

Jn 3:8 A szél fú, a hová akar, és annak zúgását hallod, de nem tudod honnan jó és hová megy: így van mindenki, a ki Szellemtől született.

Jn 3:9 Felele Nikodémus és monda néki: Mimódon lehetnek ezek?

Jn 3:10 Felele Jézus és monda néki: Te Izráel tanítója vagy, és nem tudod ezeket?

Jn 3:11 Bizony, bizony mondom néked, a mit tudunk, azt mondjuk, és a mit látunk, arról teszünk bizonyoságot; és a mi bizonyágtételünket el nem fogadjátok.

Jn 3:12 Ha a földiekről szóltam néktek és nem hisztek, mimódon hisztek, ha a mennyiekről szólok néktek?

Jn 3:13 És senki sem ment fel a mennybe, hanemha az, a ki a mennyből szállott alá, az embernek Fia, a ki a mennyben van.

Jn 3:14 És a miképen felemelte Mózes a kígyót a pusztában, akképen kell az ember Fiának felemeltetnie.

Jn 3:15 Hogy valaki hiszen ő benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.

Jn 3:16 Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen ő benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.

Jn 3:17 Mert nem azért küldte az Isten az ő Fiát a világra, hogy kárhoztassa a világot, hanem hogy megtartassék a világ általa.

Jn 3:18 A ki hiszen ő benne, el nem kárhozik; a ki pedig nem hisz, immár elkárhozott, mivelhogy nem hitt az Isten egyszülött Fiának nevében.

Jn 3:19 Ez pedig a kárhoztatás, hogy a világosság e világra jött, és az emberek inkább szerették a sötétséget, mint a világosságot; mert az ő cselekedeteik gonoszak valának.

Jn 3:20 Mert minden, a ki hamisan cselekszik, gyűlöli a világosságot és nem megy a világosságra, hogy az ő cselekedeteit fel ne fedessenek;

Jn 3:21 A ki pedig az igazságot cselekszi, az a világosságra megy, hogy az ő cselekedetei nyilvánvalókká legyenek, hogy Isten szerint való cselekedetek.

Jn 3:22 Ezután elméne Jézus az ő tanítványaival a Júdea földére; és ott időzék velök, és keresztelte.

Jn 3:23 János pedig szintén keresztel vala Énonban, Sálemhez közel, mert ott sok volt a víz. És oda járulának és megkeresztelkedének.

Jn 3:24 Mert János még nem vették a tömlöczbe.

Jn 3:25 Vetekedés támada azért a János tanítványai és a judeaiak között a mosakodás felől.

Jn 3:26 És menének Jánoshoz és mondának néki: Mester! A ki veled vala a Jordánon túl, a kiről te bizonyoságot tettél, ímé az keresztel, és hozzá megy mindenki.

Jn 3:27 Felele János és monda: Az ember semmit sem vehet, hanem ha a mennyből adatott néki.

Jn 3:28 Ti magatok vagytok a bizonyságaim, hogy megmondtam: Nem vagyok én a Krisztus, hanem hogy ő előtte küldtettem el.

Jn 3:29 A kinek jegyese van, vőlegény az; a vőlegény barátja pedig, a ki ott áll és hallja őt, örvendezve örül a vőlegény szavának. Ez az én örömem immár betelt.

Jn 3:30 Annak növekednie kell, nékem pedig alább szállanom.

Jn 3:31 A ki felülről jött, feljebb való mindenkinél. A ki a földről való, földi az és földieket szól; a ki a mennyből jött, feljebb való mindenkinél.

Jn 3:32 És arról tesz bizonyoságot, a mit látott és hallott; és az ő bizonyágtételét senki sem fogadja be.

Jn 3:33 A ki az ő bizonyágtételét befogadja, az megpecsételte, hogy az Isten igaz.

Jn 3:34 Mert a kit az Isten küldött, az Isten beszédeit szólja; mivelhogy az Isten nem mérték szerint adja a Szellemet.

Jn 3:35 Az Atya szereti a Fiút, és az ő kezébe adott mindent.

Jn 3:36 A ki hisz a Fiúban, örök élete van; a ki pedig nem enged a Fiúnak, nem lát életet, hanem az Isten haragja marad rajta.

Jn 4:1 Amint azért megtudta az Úr, hogy a farizeusok meghallották, hogy Jézus több tanítványt szerez és keresztel, mint János,

Jn 4:2 (Jóllehet Jézus maga nem keresztelt, hanem a tanítványai,)

Jn 4:3 Elhagyá Júdeát és elméne ismét Galileába.

Jn 4:4 Samárián kell vala pedig általmennie.

Jn 4:5 Megy vala azért Samáriának Sikár nevű városába, annak a teleknek szomszédjába, a melyet Jákób adott vala az ő fiának, Józsefnek.

Jn 4:6 Ott vala pedig a Jákób forrása. Jézus azért, az utazástól elfáradva, azonmód leült a forráshoz. Mintegy hat óra vala.

Jn 4:7 Jöve egy samáriabeli asszony vizet meríteni; monda néki Jézus: **Adj innom!**

Jn 4:8 Az ő tanítványai ugyanis elmentek a városba, hogy ennivalót vegyenek.

Jn 4:9 Mondta azért néki a samáriai asszony: Hogy kérhetsz inni zsidó létedre én tőlem, a ki samáriai asszony vagyok?! Mert a zsidók nem barátkoznak a samáriaiakkal.

Jn 4:10 Felele Jézus és monda néki: **Ha ismernéd az Isten ajándékát, és hogy ki az, a ki ezt mondja néked: Adj innom!; te kérted volna őt, és adott volna néked élő vizet.**

Jn 4:11 Mondta néki az asszony: Uram, nincs mivel merítened, és a kút mély: hol vennéd tehát az élő vizet?

Jn 4:12 Avagy nagyobb vagy-é te a mi atyánknál, Jákóbnál, a ki nekünk adta ezt a kutat, és ebből ivott ő is, a fiai is és jószága is?

Jn 4:13 Felele Jézus és monda néki: **Mindaz, a ki ebből a vízből iszik, ismét megszomjúhozik:**

Jn 4:14 **Valaki pedig abból a vízből iszik, a melyet én adok néki, soha örökké meg nem szomjúhozik; hanem az a víz, a melyet én adok néki, örök életre buzgó víznek kútfeje lesz ő benne.**

Jn 4:15 Mondta néki az asszony: Uram, add nékem azt a vizet, hogy meg ne szomjúhozzam, és ne jőjjenek ide meríteni!

Jn 4:16 Mondta néki Jézus: **Menj el, hívd a férjedet, és jőjj ide!**

Jn 4:17 Felele az asszony és monda: Nincs férjem. Mondta néki Jézus: **Jól mondád, hogy: Nincs férjem;**

Jn 4:18 **Mert öt férjed volt, és a mostani nem férjed: ezt igazán mondtad.**

Jn 4:19 Mondta néki az asszony: Uram, látom, hogy te próféta vagy.

Jn 4:20 A mi atyáink ezen a hegyen imádkoztak; és ti azt mondjátok, hogy Jeruzsálemben van az a hely, a hol imádkozni kell.

Jn 4:21 Mondta néki Jézus: **Asszony, hidd el nékem, hogy eljő az óra, a mikor sem nem ezen a hegyen, sem nem Jeruzsálemben imádjátok az Atyát.**

Jn 4:22 **Ti azt imádjátok, a mit nem ismertek; mi azt imádjuk, amit ismerünk: mert az idvesség a zsidók közül támadt.**

Jn 4:23 **De eljő az óra, és az most vagyon, amikor az igazi imádók szellemben, és igazságban imádják az Atyát: mert az Atya is ilyeneket keres, az ő imádóit.**

Jn 4:24 **Az Isten szellem: és a kik őt imádják, szükség, hogy szellemben és igazságban imádják.**

Jn 4:25 Mondta néki az asszony: Tudom, hogy Messiás jó (a ki Krisztusnak mondatik); mikor az eljő, megjelent nekünk mindent.

Jn 4:26 Mondta néki Jézus: **Én vagyok az, a ki veled beszélek.**

Jn 4:27 Eközben megjövénnek az ő tanítványai; és csodálkozának, hogy asszonnyal beszélt; mindazáltal egyik sem mondá: Mit keresel? vagy: Mit beszélsz vele?

Jn 4:28 Ott hagyá azért az asszony a vedrét, és elméne a városba, és monda az embereknek:

Jn 4:29 Jertek, lássatok egy embert, a ki megmonda nékem mindent, a mit cselekedtem. Nem ez-é a Krisztus?

Jn 4:30 Kimenének azért a városból, és hozzá menének.

Jn 4:31 Aközben pedig kérék őt a tanítványok, mondván: Mester, egyél!

Jn 4:32 Ő pedig monda nékik: **Van nékem eledelem, a mit egyem, a mit ti nem tudtok.**

Jn 4:33 Mondának azért a tanítványok egymásnak: Hozott-é néki valaki enni?

Jn 4:34 Monda nékik Jézus: **Az én eledelem az, hogy annak akaratját cselekedjem, a ki elküldött engem, és az ő dolgát elvégezzem.**

Jn 4:35 **Ti nem azt mondjátok-é, hogy még négy hónap és eljő az aratás? Ímé, mondom néktek: Emeljétek fel szemeiteket, és lássatok meg a tájékokat, hogy már fehérek az aratásra.**

Jn 4:36 **És a ki arat, jutalmat nyer, és az örök életre gyümölcsöt gyűjt; hogy mind a vető, mind az arató együtt örvendezzen.**

Jn 4:37 **Mert ebben az a mondás igaz, hogy más a vető, más az arató.**

Jn 4:38 **Én annak az aratására küldtelek titeket, a mit nem ti munkáltatok; mások munkálták, és ti a mások munkájába állottatok.**

Jn 4:39 Abból a városból pedig sokan hívének benne a Samaritánusok közül annak az asszonynak beszédéért, a ki bizonyágot tett vala, hogy: Mindent megmondott nékem, a mit cselekedtem.

Jn 4:40 A mint azért oda mentek hozzá a Samaritánusok, kérék őt, hogy maradjon náluk; és ott marada két napig.

Jn 4:41 És sokkal többen hívének a maga beszédéért,

Jn 4:42 És azt mondják vala az asszonynak, hogy: Nem a te beszédedért hiszünk immár: mert magunk hallottuk, és tudjuk, hogy bizonyly ez a világ idvezítője, a Krisztus.

Jn 4:43 Két nap mulva pedig kiméne onnét, és elméne Galileába.

Jn 4:44 Mert Jézus maga tett bizonyágot arról, hogy a prófétának nincs tisztessége a maga hazájában.

Jn 4:45 Mikor azért beméne Galileába, befogadták őt a Galileabeliek, mivelhogy látták vala mindazt, a mit Jeruzsálemben cselekedett az ünnepen; mert ők is elmentek vala az ünnepre.

Jn 4:46 Ismét a galileai Kánába méne azért Jézus, a hol a vizet borrá változtatta. És volt Kapernaumban egy királyi ember, a kinek a fia beteg vala.

Jn 4:47 Mikor ez meghallá, hogy Jézus Júdeából Galileába érkezett, hozzá méne és kéré őt, hogy menjen el és gyógyítsa meg az ő fiát; mert halálán vala.

Jn 4:48 Monda azért néki Jézus: **Ha jeleket és csodákat nem láttok, nem hisztek.**

Jn 4:49 Monda néki a királyi ember: Uram, jőjj, mielőtt a gyermekem meghal.

Jn 4:50 Monda néki Jézus: **Menj el, a te fiad él.** És hitt az ember a szónak, a mit Jézus mondott néki, és elment.

Jn 4:51 A mint pedig már megy vala, elébe jövének az ő szolgái, és hírt hozának néki, mondván, hogy: A te fiad él.

Jn 4:52 Megtudakozá azért tőlük az órát, a melyben megkönnyebbedett vala; és mondának néki: Tegnap hét órakor hagyta el őt a láz;

Jn 4:53 Megérté azért az atya, hogy abban az órában, amelyben azt mondá néki a Jézus, hogy: **a te fiad él.** És hitt ő, és az ő egész háza népe.

Jn 4:54 Ezt ismét második jel gyanánt tevé Jézus, mikor Júdeából Galileába ment.

Jn 5:1 Ezek után ünnepek vala a zsidóknak, és felméne Jézus Jeruzsálembe.

Jn 5:2 Van pedig Jeruzsálemben a Juhkapunál egy tó, a melyet héberül Bethesdának neveznek. Öt tornácza van.

Jn 5:3 Ezekben feküvék a betegek, vakok, sánták, aszkórosok nagy sokasága, várva a víznek megmozdulását.

Jn 5:4 Mert időnként angyal szálla a tóra, és felzavará a vizet: a ki tehát először lépett bele a víz felzavarása után, meggyógyult, akárminémű betegségben volt.

Jn 5:5 Vala pedig ott egy ember, a ki harmincnycolcz esztendő telt betegeiben.

Jn 5:6 Ezt a mint látta Jézus, hogy ott fekszik, és megtudta, hogy már sok idő óta úgy van; monda néki: **Akarsz-é meggyógyulni?**

Jn 5:7 Felele néki a beteg: Uram, nincs emberem, hogy a mikor a víz felzavarodik, bevigyen engem a tóba; és mire én oda érek, más lép be előttem.

Jn 5:8 Mondta néki Jézus: **Kelj fel, vedd fel a te nyoszolyádat, és járj!**

Jn 5:9 És azonnal meggyógyula az ember, és felvevé nyoszolyáját, és jár vala. Aznap pedig szombat vala.

Jn 5:10 Mondának azért a zsidók a meggyógyultnak: Szombat van, nem szabad néked a nyoszolyádat hordanod!

Jn 5:11 Felele nékik: A ki meggyógyított engem, azt mondá nékem: Vedd fel a nyoszolyádat, és járj.

Jn 5:12 Megkérdeék azért őt: Ki az az ember, a ki mondá néked: Vedd fel a nyoszolyádat, és járj?

Jn 5:13 A meggyógyult pedig nem tudja vala, hogy ki az; mert Jézus félre vonult, sokaság lévén azon a helyen.

Jn 5:14 Ezek után találkozáék vele Jézus a templomban, és monda néki: **Ímé meggyógyultál; többé ne vétkezzél, hogy rosszabbul ne legyen dolgod!**

Jn 5:15 Elméne az az ember, és hírül adá a zsidóknak, hogy Jézus az, a ki őt meggyógyította.

Jn 5:16 És e miatt üldözőbe vevék a zsidók Jézust, és meg akarták őt ölni, hogy ezeket művelte szombaton.

Jn 5:17 Jézus pedig felele nékik: **Az én Atyám mind ez ideig munkálkodik, én is munkálkodom.**

Jn 5:18 E miatt aztán még inkább meg akarák őt ölni a zsidók, mivel nem csak a szombatot rontotta meg, hanem az Istent is saját Atyjának mondotta, egyenlővé tévén magát az Istennel.

Jn 5:19 Felele azért Jézus, és monda nékik: **Bizony, bizony mondom néktek: a Fiú semmit sem tehet önmagától, hanem ha látja cselekedni az Atyát, mert a miket az cselekszik, ugyanazokat hasonlatosképen a Fiú is cselekszi.**

Jn 5:20 Mert az Atya szereti a Fiút, és mindent megmutat néki, a miket ő maga cselekszik; és ezeknél nagyobb dolgokat is mutat majd néki, hogy ti csudálkozzatok.

Jn 5:21 Mert a mint az Atya feltámasztja a halottakat és megeleveníti, úgy a Fiú is a kiket akar, megeleveníti.

Jn 5:22 Mert az Atya nem ítél senkit, hanem az ítéletet egészen a Fiúnak adta;

Jn 5:23 Hogy mindenki úgy tisztelje a Fiút, miként tisztelik az Atyát. A ki nem tiszteli a Fiút, nem tiszteli az Atyát, a ki elküldte őt.

Jn 5:24 Bizony, bizony mondom néktek, hogy a ki az én beszédemet hallja és hisz annak, a ki engem elbocsátott, örök élete van; és nem megy a kárhozatra, hanem általmént a halálból az életre.

Jn 5:25 Bizony, bizony mondom néktek, hogy eljő az idő, és az most vagyon, mikor a halottak hallják az Isten Fiának szavát, és a kik hallják, élnek.

Jn 5:26 Mert a miként az Atyának élete van önmagában, akként adta a Fiúnak is, hogy élete legyen önmagában:

Jn 5:27 És hatalmat ada néki az ítélettételre is, mivelhogy embernek fia.

Jn 5:28 Ne csodálkozzatok ezen: mert eljő az óra, a melyben mindazok, a kik a koporsókban vannak, meghallják az ő szavát,

Jn 5:29 És kijőnek; a kik a jót cselekedték, az élet feltámadására; a kik pedig a gonoszt művelték, a kárhozat feltámadására.

Jn 5:30 Én semmit sem cselekedhetem magamtól; a mint hallok, úgy ítélek, és az én ítéletem igazságos; mert nem a magam akaratát keresem, hanem annak akaratát, a ki elküldött engem, az Atyáét.

Jn 5:31 Ha én teszek bizonysgot magamról, az én bizonysgtélelem nem igaz.

Jn 5:32 Más az, a ki bizonysgot tesz rólam; és tudom, hogy igaz az a bizonysgtétele, a melylyel bizonysgot tesz rólam.

Jn 5:33 Ti elküldtetek Jánoshoz, és bizonysgot tett az igazságról.

Jn 5:34 De én nem embertől nyerem a bizonysgtétele; hanem ezeket azért mondom, hogy ti megtartassatok.

Jn 5:35 Ő az égő és fénylő szövétnek vala, ti pedig csak egy ideig akartatok örvendezni az ő világosságában.

Jn 5:36 De nékem nagyobb bizonysgom van a Jánosénál: mert azok a dolgok, a melyeket rám bízott az Atya, hogy elvégezzem azokat, azok a dolgok, a melyeket én cselekszem, tesznek bizonysgot rólam, hogy az Atya küldött engem.

Jn 5:37 A ki elküldött engem, maga az Atya is bizonysgot tett rólam. Sem hangját nem hallottátok soha, sem ábrázatát nem láttátok.

Jn 5:38 Az ő ígéje sincs maradandóan bennetek: mert a kit ő elküldött, ti annak nem hisztek.

Jn 5:39 Tudakozzátok az írásokat, mert azt hiszitek, hogy azokban van a ti örök életetek; és ezek azok, a melyek bizonysgot tesznek rólam;

Jn 5:40 És nem akartok hozzám jőni, hogy életetek legyen!

Jn 5:41 Dicsőséget emberektől nem nyerek.

Jn 5:42 De ismerlek benneteket, hogy az Istennek szeretete nincs bennetek:

Jn 5:43 Én az én Atyám nevében jöttem, és nem fogadtatok be engem; ha más jőne a maga nevében, azt befogadnátok.

Jn 5:44 Mimódon hihettek ti, a kik egymástól nyertek dicsőséget, és azt a dicsőséget, a mely az egy Istentől van, nem keresitek?

Jn 5:45 Ne állítsátok, hogy én vádollar majd benneteket az Atyánál; van a ki vádol titeket, Mózes, a kiben ti reménykedtetek.

Jn 5:46 Mert ha hinnétek Mózesnek, nékem is hinnétek; mert én rólam írt ő.

Jn 5:47 Ha pedig az ő írásainak nem hisztek, mimódon hisztek az én beszédeimnek?

Jn 6:1 Ezek után elméne Jézus a galileai tengeren, a Tiberiáson túl.

Jn 6:2 És nagy sokaság követé őt, mivelhogy látják vala az ő csodatételeit, a melyeket cselekszik vala a betegeken.

Jn 6:3 Felméne pedig Jézus a hegyre, és leüle ott a tanítványaival.

Jn 6:4 Közel vala pedig husvét, a zsidók ünnepe.

Jn 6:5 Mikor azért felemelé Jézus a szemeit, és látá, hogy nagy sokaság jő hozzá, monda Filepnek: **Honnan vegyünk kenyeret, hogy ehessenek ezek?**

Jn 6:6 Ezt pedig azért mondá, hogy próbára tegye őt; mert ő maga tudta, mit akar vala cselekedni.

Jn 6:7 Felele néki Filep: Kétszáz dénár árú kenyér nem elég ezeknek, hogy mindenikök kapjon valami keveset.

Jn 6:8 Monda néki egy az ő tanítványai közül, András, a Simon Péter testvére:

Jn 6:9 Van itt egy gyermek, a kinek van öt árpa kenyere és két hala; de mi az ennyinek?

Jn 6:10 Jézus pedig monda: **Ültessétek le az embereket.** Nagy fű vala pedig azon a helyen. Leülének azért a férfiak, számszerint mintegy ötezeren.

Jn 6:11 Jézus pedig vevé a kenyeret, és hálát adván, adta a tanítványoknak, a tanítványok pedig a leülteknek; hasonlóképen a halakból is, a mennyit akarnak vala.

Jn 6:12 A mint pedig betelének, monda az ő tanítványainak: **Szedjétek össze a megmaradt darabokat, hogy semmi el ne vesszen.**

Jn 6:13 Összeszedék azért, és megtöltének tizenkét kosarat az öt árpa kenyérből való darabokkal, a melyek megmaradtak vala az evők után.

Jn 6:14 Az emberek azért látva a jelt, a melyet Jézus tőn, mondának: Bizonyval ez ama próféta, a ki eljövendő vala a világra.

Jn 6:15 Jézus azért, a mint észrevehé, hogy jőni akarnak és őt elragadni, hogy királylyá tegyék, ismét elvonula egymaga a hegyre.

Jn 6:16 Mikor pedig estveledék, lemenének az ő tanítványai a tengerhez,

Jn 6:17 És beszállva a hajóba, mennek vala a tengeren túl Kapernaumba. És már sötétség volt, és még nem ment vala hozzájuk Jézus.

Jn 6:18 És a tenger a nagy szél fúvása miatt háborog vala.

Jn 6:19 Mikor azért huszonöt, vagy harmincz futamatnyira bevezének, megláták Jézust, a mint jár vala a tengeren és a hajóhoz közeledik vala: és megrémülének.

Jn 6:20 Ő pedig monda nékik: **Én vagyok, ne féljetek!**

Jn 6:21 Be akarák azért őt venni a hajóba: és a hajó azonnal ama földnél vala, a melyre menének.

Jn 6:22 Másnap a sokaság, a mely a tengeren túl állott vala, látva, hogy nem vala ott más hajó, csak az az egy, a melybe a Jézus tanítványai szállottak, és hogy Jézus nem ment be az ő tanítványaival a hajóba, hanem csak az ő tanítványai mentek el,

Jn 6:23 De jöttek más hajók Tiberiásból közel ahhoz a helyhez, a hol a kenyeret ették, miután hálákat adott az Úr:

Jn 6:24 Mikor azért látta a sokaság, hogy sem Jézus, sem a tanítványai nincsenek ott, beszállának ők is a hajókba, és elmenének Kapernaumba, keresvén Jézust.

Jn 6:25 És megtalálván őt a tengeren túl, mondának néki: Mester, mikor jöttél ide?

Jn 6:26 Felele nékik Jézus és monda: **Bizony, bizony mondom néktek: nem azért kerestek engem, hogy jeleket láttatok, hanem azért, mert ettetek ama kenyerekből, és jóllaktatok.**

Jn 6:27 **Munkálkodjatok ne az eledelért, a mely elvész, hanem az eledelért, a mely megmarad az örök életre, a melyet az embernek Fia ad majd néktek; mert őt az Atya pecsételte el, az Isten.**

Jn 6:28 Mondának azért néki: Mit csináljunk, hogy az Isten dolgait cselekedjük?

Jn 6:29 Felele Jázus és monda nékik: **Az az Isten dolga, hogy higgyetek abban, a kit ő küldött.**

Jn 6:30 Mondának azért néki: Micsoda jelt mutatsz tehát te, hogy lássuk és higgyünk néked? Mit művelsz?

Jn 6:31 A mi atyáink a mannát ették a pusztában; a mint meg van írva: Mennyei kenyeret adott vala enniök.

Jn 6:32 Monda azért nékik Jézus: **Bizony, bizony mondom néktek: nem Mózes adta néktek a mennyei kenyeret, hanem az én Atyám adja majd néktek az igazi mennyei kenyeret.**

Jn 6:33 **Mert az az Istennek kenyere, a mely mennyből száll alá, és életet ad a világnak.**

Jn 6:34 Mondának azért néki: Uram, mindenkor add nekünk ezt a kenyeret!

Jn 6:35 Jézus pedig monda nékik: Én vagyok az életnek ama kenyere; a ki hozzám jó, semmiképen meg nem éhezik, és a ki hisz bennem, meg nem szomjúhozik soha.

Jn 6:36 De mondtam néktek, hogy noha láttatok is engem, még sem hisztek.

Jn 6:37 Minden, a mit nékem ad az Atya, én hozzám jó; és azt, a ki hozzám jó, semmiképen ki nem vetem.

Jn 6:38 Mert azért szállottam le a mennyből, hogy ne a magam akaratát cselekedjem, hanem annak akaratát, a ki elküldött engem.

Jn 6:39 Az pedig az Atyának akarata, a ki elküldött engem, hogy a mit nékem adott, abból semmit el ne veszítsek, hanem feltámaszszam azt az utolsó napon.

Jn 6:40 Az pedig annak az akarata, a ki elküldött engem, hogy mindaz, a ki látja a Fiút és hisz ő benne, örök élete legyen; és én feltámaszszam azt az utolsó napon.

Jn 6:41 Zúgolódának azért a zsidók ő ellene, hogy azt mondá: Én vagyok az a kenyér, a mely a mennyből szállott alá.

Jn 6:42 És mondának: Nem ez-é Jézus, a József fia, a kinek mi ismerjük atyját és anyját? mimódon mondja hát ez, hogy: A mennyből szállottam alá?

Jn 6:43 Felele azért Jézus és monda nékik: Ne zúgolódjatok egymás között!

Jn 6:44 Senki sem jöhet én hozzám, hanemha az Atya vonja azt, a ki elküldött engem; én pedig feltámasztom azt az utolsó napon.

Jn 6:45 Meg van írva a prófétáknál: És mindnyájan Istentől tanítottak lesznek. Valaki azért az Atyától hallott, és tanult, én hozzám jó.

Jn 6:46 Nem hogy az Atyát valaki látta, csak az, a ki Istentől van, az látta az Atyát.

Jn 6:47 Bizony, bizony mondom néktek: A ki én bennem hisz, örök élete van annak.

Jn 6:48 Én vagyok az életnek kenyere.

Jn 6:49 A ti atyáitok a mannátt ették a pusztában, és meghaltak.

Jn 6:50 Ez az a kenyér, a mely a mennyből szállott alá, hogy kiki egyék belőle és meg ne haljon.

Jn 6:51 Én vagyok amaz élő kenyér, a mely a mennyből szállott alá; ha valaki eszik e kenyérből, él örökké. És az a kenyér pedig, a melyet én adok, az én testem, a melyet én adok a világ életéért.

Jn 6:52 Tusakodának azért a zsidók egymás között, mondván: Mimódon adhatja ez nekünk a testét, hogy azt együk?

Jn 6:53 Mondá azért nékik Jézus: Bizony, bizony mondom néktek: Ha nem eszitek az ember Fiának testét és nem iszjátok az ő vérének, nincs élet bennetek.

Jn 6:54 A ki eszi az én testemet és iszja az én véreket, örök élete van annak, és én feltámasztom azt az utolsó napon.

Jn 6:55 Mert az én testem bizony étel és az én vérem bizony ital.

Jn 6:56 A ki eszi az én testemet és iszja az én véreket, az én bennem lakozik és én is abban.

Jn 6:57 A miként elküldött engem amaz élő Atya, és én az Atya által élek: akként az is, a ki engem eszik, él én általam.

Jn 6:58 Ez az a kenyér, a mely a mennyből szállott alá; nem úgy, a mint a ti atyáitok evék a mannátt és meghalának: a ki ezt a kenyeret eszi, él örökké.

Jn 6:59 Ezeket mondtá a zsinagógában, a mikor tanít vala Kapernaumban.

Jn 6:60 Sokan azért, a kik hallák ezeket az ő tanítványai közül, mondának: Kemény beszéd ez; ki hallgathatja őt?

Jn 6:61 Tudván pedig Jézus ő magában, hogy e miatt zúgolódnak az ő tanítványai, monda nékik: Titeket ez megbotránkoztat?

Jn 6:62 Hát ha meglátjátok az embernek Fiát felszállani oda, a hol elébb vala?!

Jn 6:63 A szellem az, a mi megelevenít, a test nem használ semmit: a beszédek, a melyeket én szólok néktek, szellem és élet.

Jn 6:64 De vannak némelyek közöttetek, a kik nem hisznek. Mert eleitől fogva tudta Jézus, kik azok, a kik nem hisznek, és ki az, a ki elárulja őt.

Jn 6:65 És monda: **Azért mondtam néktek, hogy senki sem jöhet én hozzám, hanemha az én Atyámtól van megadva néki.**

Jn 6:66 Ettől fogva sokan visszavonulának az ő tanítványai közül és nem járnak vala többé ő vele.

Jn 6:67 Monda azért Jézus a tizenkettőnek: **Vajjon ti is el akartok-é menni?**

Jn 6:68 Felele néki Simon Péter: Uram, kihez mehetnénk? Örök életnek beszéde van te nálad.

Jn 6:69 És mi elhittük és megismertük, hogy te vagy a Krisztus, az élő Istennek Fia.

Jn 6:70 Felele nékik Jézus: **Nem én választottalak-é ki titeket, a tizenkettőt? és egy közületek ördög.**

Jn 6:71 Érette pedig Júdás Iskárióttest, Simon fiát, mert ez akarta őt elárulni, noha egy volt a tizenkettő közül.

Jn 7:1 És ezek után Galileában jár vala Jézus; mert nem akar vala Júdeában járni, mivelhogy azon igyekezének a Júdeabeliek, hogy őt megöljék.

Jn 7:2 Közel vala pedig a zsidók ünnepe, a sátoros ünnep.

Jn 7:3 Mondának azért néki az ő atyjafiai: Menj el innen, és térj Júdeába, hogy a te tanítványaid is lássák a te dolgaidat, a melyeket cselekszel.

Jn 7:4 Mert senki sem cselekszik titkon semmit, a ki maga ismeretessé akar lenni. Ha ilyeneket cselekszel, mutasd meg magadat a világnak.

Jn 7:5 Mert az ő atyjafiai sem hívének benne.

Jn 7:6 Monda azért nékik Jézus: **Az én időm még nincs itt; a ti időtök pedig mindig készen van.**

Jn 7:7 **Titeket nem gyűlölhet a világ, de engem gyűlöl; mert én bizonyágot teszek felőle, hogy az ő cselekedetei gonoszak.**

Jn 7:8 **Ti menjete fel erre az ünnepre: én még nem megyek fel erre az ünnepre; mert az én időm még nem tölt be.**

Jn 7:9 Ezeket mondván pedig nékik, marada Galileában.

Jn 7:10 A mint pedig felmenének az ő atyjafiai, akkor ő is felméne az ünnepre, nem nyilvánosan, hanem mintegy titkon.

Jn 7:11 A zsidók azért keresik vala őt az ünnepen, és mondának: Hol van ő?

Jn 7:12 És a sokaságban nagy zúgás vala ő miatta. Némelyek azt mondják vala, hogy jó ember; mások pedig azt mondják vala: Nem, hanem a népnek hitetője.

Jn 7:13 Mindamellett senki sem beszélt vala nyiltan ő felőle a zsidóktól való félelem miatt.

Jn 7:14 Már-már az ünnep közepén azonban felméne Jézus a templomba, és tanít vala.

Jn 7:15 És csodálkoznak a zsidók, mondván: Mimódon tudja ez az írásokat, holott nem tanulta?!

Jn 7:16 Felele nékik Jézus és monda: **Az én tudományom nem az enyém, hanem azé, a ki küldött engem.**

Jn 7:17 **Ha valaki cselekedni akarja az ő akaratát, megismerheti e tudományról, vajjon Istentől van-é, vagy én magamtól szólok?**

Jn 7:18 **A ki magától szól, a maga dicsőségét keresi; a ki pedig annak dicsőségét keresi, a ki küldte őt, igaz az, és nincs abban hamisság.**

Jn 7:19 **Nem Mózes adta-é néktek a törvényt? és senki sem teljesíti közületek a törvényt. Miért akartok engem megölni?**

Jn 7:20 Felele a sokaság és monda: Ördög van benned. Ki akar téged megölni?

Jn 7:21 Felele Jézus és monda nékik: **Egy dolgot cselekvém, és mindnyájan csodáljátok.**

Jn 7:22 **Azért Mózes adta néktek a körülmetélést (nem mintha Mózesről való volna, hanem az atyáktól): és szombaton körülmetéletek az embert.**

Jn 7:23 **Ha körülmetélhető az ember szombaton, hogy a Mózes törvénye meg ne romoljon; én rám haragusztok-é, hogy egy embert egészen meggyógyítottam szombaton?**

Jn 7:24 **Ne ítéljetek a látszat után, hanem igaz ítélettel ítéljetek!**

Jn 7:25 Mondának azért némelyek a jeruzsálemiek közül: Nem ez-é az, a kit meg akarnak ölni?

Jn 7:26 És ímé nyíltan szól, és semmit sem szólnak néki. Talán bizony megismerték a főemberek, hogy bizony ez a Krisztus?

Jn 7:27 De jól tudjuk, honnan való ez; mikor pedig eljő a Krisztus, senki sem tudja, honnan való.

Jn 7:28 **Kiálta azért Jézus a templomban, tanítván és mondván: Mind engem ismertek, mind azt tudjátok, honnan való vagyok; és én magamtól nem jöttem, de igaz az, a ki engem elküldött, a kit ti nem ismertek.**

Jn 7:29 **Én azonban ismerem őt, mert ő tőle vagyok, és ő küldött engem.**

Jn 7:30 Akarják vala azért őt megfogni; de senki sem veté reá a kezét, mert nem jött még el az ő órája.

Jn 7:31 A sokaság közül pedig sokan hívének ő benne; és azt mondják vala, hogy: A Krisztus mikor eljő, tehet-é majd több csodát azoknál, a melyeket ez tett?

Jn 7:32 Meghallák a farizeusok, a mint a sokaság ezeket suttogja vala felőle; és szolgálakat küldének a farizeusok és a főpapok, hogy fogják meg őt.

Jn 7:33 Monda azért nékik Jézus: **Egy kevés ideig még veletek vagyok, és majd ahhoz megyek, a ki elküldött engem.**

Jn 7:34 **Kerestek majd engem, és nem találtok meg, és a hol én vagyok, ti nem jöhettek oda.**

Jn 7:35 Mondának azért a zsidók magok között: Hová akar ez menni, hogy mi majd nem találjuk meg őt? Vajjon a görögök közé szóródottakhoz akar-é menni, és a görögöket tanítani?

Jn 7:36 Micsoda beszéd ez, a melyet monda: **Kerestek majd engem, és nem találtok meg; és a hol én vagyok, ti nem jöhettek oda?**

Jn 7:37 Az ünnep utolsó nagy napján pedig felállá Jézus és kiálta, mondván: **Ha valaki szomjúhozik, jőjjön én hozzám, és igyék.**

Jn 7:38 **A ki hisz én bennem, a mint az írás mondotta, élő víznek folyamai ömlenek annak belsejéből.**

Jn 7:39 Ezt pedig mondja vala a Szellemről, a melyet veendőik valának az ő benne hívők: mert még nem vala Szentszellem; mivelhogy Jézus még nem dicsőítették meg.

Jn 7:40 Sokan azért a sokaság közül, a mint hallák e beszédet, ezt mondják vala: Bizonyval ez ama Próféta.

Jn 7:41 Némelyek mondának: Ez a Krisztus. Mások pedig mondának: Csak nem Galileából jön el a Krisztus?

Jn 7:42 Nem az írás mondta-é, hogy a Dávid magvából, és Bethlehemből, ama városból jön el a Krisztus, a hol Dávid vala?

Jn 7:43 Hasonlás lőn azért ő miatta a sokaságban.

Jn 7:44 Némelyek pedig közülök akarják vala őt megfogni, de senki sem veté reá a kezét.

Jn 7:45 Elmenének azért a szolgálak a főpaphoz és farizeusokhoz; és mondának azok ő nékik: Miért nem hoztátok el őt?

Jn 7:46 Felelének a szolgálak: Soha ember úgy nem szólott, mint ez az ember!

Jn 7:47 Felelének azért nékik a farizeusok: Vajjon ti is el vagytok-é hitetve?

Jn 7:48 Vajjon a főemberek vagy a farizeusok közül hitt-é benne valaki?

Jn 7:49 De ez a sokaság, a mely nem ismeri a törvényt, átkozott!

Jn 7:50 Monda nékik Nikodémus, a ki éjjel ment vala ő hozzá, a ki egy vala azok közül:

Jn 7:51 Vajjon a mi törvényünk kárhóztatja-é az embert, ha előbb ki nem hallgatja és nem tudja, hogy mit cselekszik?

Jn 7:52 Felelének és mondának néki: Vajjon te is Galileus vagy-é? Tudakozódjál és lásd meg, hogy Galileából nem támadt próféta.

Jn 7:53 És mindnyájan haza menének.

Jn 8:1 Jézus pedig elméne az Olajfák hegyére.

Jn 8:2 Jó reggel azonban ismét ott vala a templomban, és az egész nép hozzá méne; és leülvén, tanítja vala őket.

Jn 8:3 Az írástudók és a farizeusok pedig egy asszonyt vivének hozzá, a kit házasságtörésen kaptak vala, és a középre állítván azt,

Jn 8:4 Mondának néki: Mester, ez az asszony tetten kapott, mint házasságtörő.

Jn 8:5 A törvényben pedig megparancsolta nekünk Mózes, hogy az ilyenek köveztessenek meg: te azért mit mondasz?

Jn 8:6 Ezt pedig azért mondák, hogy megkísértsék őt, hogy legyen őt mivel vádolniok. Jézus pedig lehajolván, az ujjával ír vala a földre.

Jn 8:7 De mikor szorgalmazva kérdezik őt, felegyenesedve monda nékik: **A ki közületek nem bűnös, az vesse rá először a követ.**

Jn 8:8 És újra lehajolván, írt vala a földre.

Jn 8:9 Azok pedig ezt hallván és a lelkiismeret által vádoltatván, egymásután kimenének a vénektől kezdve mind az utolsóig; és egyedül Jézus maradt vala és az asszony a középén állva.

Jn 8:10 Mikor pedig Jézus felegyenesedék és senkit sem láta az asszonyon kívül, monda néki: **Asszony, hol vannak azok a te vádlóid? Senki sem kárhóztatott-é téged?**

Jn 8:11 Az pedig monda: Senki, Uram! Jézus pedig monda néki: **Én sem kárhóztatlak: eredj el és többé ne vétkezzél!**

Jn 8:12 Ismét szóla azért hozzájuk Jézus, mondván: **Én vagyok a világ világossága: a ki engem követ, nem járhat a sötétségben, hanem övé lesz az életnek világossága.**

Jn 8:13 Mondának azért néki a farizeusok: Te magadról teszel bizonyágot; a te bizonyágtételeid nem igaz.

Jn 8:14 Felele Jézus és monda nékik: **Ha magam teszek is bizonyágot magamról, az én bizonyágtételeim igaz; mert tudom honnan jöttem és hová megyek; ti pedig nem tudjátok honnan jövök és hová megyek.**

Jn 8:15 Ti test szerint ítélték, én nem ítélek senkit.

Jn 8:16 De ha ítélek is én, az én ítéletem igaz; mert én nem egyedül vagyok, hanem én és az Atya, a ki küldött engem.

Jn 8:17 A ti törvényetekben is meg van pedig írva, hogy két ember bizonyágtétele igaz.

Jn 8:18 Én vagyok a ki bizonyágot teszek magamról, és bizonyágot tesz rólam az Atya, a ki küldött engem.

Jn 8:19 Mondának azért néki: Hol van a te Atyád? Felele Jézus: **Sem engem nem ismertek, sem az én Atyámat; ha engem ismernétek, az én Atyámat is ismernétek.**

Jn 8:20 Ezeket a beszédeket mondá Jézus a kincstartó helyen, a mikor tanít vala a templomban; és senki sem fogta meg őt, mert még nem jött el az ő órája.

Jn 8:21 Ismét monda azért nékik Jézus: **Én elmegyek, és kerestek majd engem, és a ti bűneitekben fogtok meghalni: a hová én megyek, ti nem jöhettek oda.**

Jn 8:22 Mondának azért a zsidók: Avagy megöli-é magát, hogy azt mondja: **A hová én megyek, ti nem jöhettek oda?**

Jn 8:23 És monda nékik: **Ti innét alól valók vagytok, én önnét felül való vagyok; ti e világból valók vagytok, én nem vagyok e világból való.**

Jn 8:24 Azért mondám néktek, hogy a ti bűneitekben haltok meg: mert ha nem hiszitek, hogy én vagyok, meghaltok a ti bűneitekben.

Jn 8:25 Mondának azért néki: Ki vagy te? És monda nékik Jézus: **A mit eleitől fogva mondok is néktek.**

Jn 8:26 Sok beszélni és ítélni valóm van felőletek: de igaz az, a ki küldött engem; és én azokat beszélem a világnak, a miket tőle hallottam vala.

Jn 8:27 Nem vevék észre, hogy az Atyáról szól vala nékik.

Jn 8:28 Monda azért nékik Jézus: **Mikor felemelitek az embernek Fiát, akkor megismeritek, hogy én vagyok és semmit sem cselekszem magamtól, hanem a mint az Atya tanított engem, úgy szólok.**

Jn 8:29 És a ki küldött engem, én velem van. Nem hagyott engem az Atya egyedül, mert én mindenkor azokat cselekszem, a melyek néki kedvesek.

Jn 8:30 A mikor ezeket monda, sokan hívének ő benne.

Jn 8:31 Monda azért Jézus a benne hívő zsidóknak: **Ha ti megmaradtok az én beszédemben, bizonynyal az én tanítványaim vagytok;**

Jn 8:32 És megismeritek az igazságot, és az igazság szabadokká tesz titeket.

Jn 8:33 Felelének néki: Ábrahám magva vagyunk, és nem szolgáltunk soha senkinek: mimódon mondod te, hogy szabadokká lesztek?

Jn 8:34 Felele nékik Jézus: **Bizony, bizony mondom néktek, hogy mindaz, a ki bűnt cselekszik, szolgálja a bűnnek.**

Jn 8:35 A szolga pedig nem marad mindörökké a házban: a Fiú marad ott mindörökké.

Jn 8:36 Azért ha a Fiú megszabadít titeket, valósággal szabadok lesztek.

Jn 8:37 Tudom, hogy Ábrahám magva vagytok; de meg akartok engem ölni, mert az én beszédemnek nincs helye nálatok.

Jn 8:38 Én azt beszélem, a mit az én Atyámnál láttam; ti is azt cselekszitek azért, a mit a ti atyátoknál láttatok.

Jn 8:39 Felelének és mondának néki: A mi atyánk Ábrahám. Monda nékik Jézus: **Ha Ábrahám gyermekei volnátok, az Ábrahám dolgait cselekednétek.**

Jn 8:40 Ámde meg akartok engem ölni, olyan embert, a ki az igazságot beszéltem néktek, a melyet az Istentől hallottam. Ábrahám ezt nem cselekedte.

Jn 8:41 **Ti a ti atyátok dolgait cselekszitek.** Mondának azért néki: Mi nem paráznaságból születünk; egy atyánk van, az Isten.

Jn 8:42 Monda azért nékik Jézus: **Ha az Isten volna a ti atyátok, szeretnétek engem: mert én az Istentől származtam és jöttem; mert nem is magamtól jöttem, hanem ő küldött engem.**

Jn 8:43 Miért nem értitek az én beszédemet? Mert nem hallgatjátok az én szómat.

Jn 8:44 **Ti az ördög atyától valók vagytok, és a ti atyátok kívánságait akarjátok teljesíteni. Az emberölő volt kezdettől fogva, és nem állott meg az igazságban, mert nincsen ő benne igazság. Mikor hazugságot szól, a sajátjából szól; mert hazug és hazugság atyja.**

Jn 8:45 Mivelhogy pedig én igazságot szólok, nem hisztek nékem.

Jn 8:46 Ki vádol engem közületek bűnnel? Ha pedig igazságot szólok: miért nem hisztek ti nékem?

Jn 8:47 **A ki az Istentől van, hallgatja az Isten beszédeit; azért nem hallgatjátok ti, mert nem vagytok az Istentől valók.**

Jn 8:48 Felelének azért a zsidók és mondának néki: Nem jól mondjuk-é mi, hogy te Samaritánus vagy, és ördög van benned?

Jn 8:49 Felele Jézus: **Nincs én bennem ördög; hanem tisztelem az én Atyámat, és ti gyaláztok engem.**

Jn 8:50 **Pedig én nem keresem az én dicsőségemet: van a ki keresi és megítéli.**

Jn 8:51 **Bizony, bizony mondom néktek, ha valaki megtartja az én beszédemet, nem lát halált soha örökké.**

Jn 8:52 Mondának azért néki a zsidók: Most értettük meg, hogy ördög van benned. Ábrahám meghalt, a próféták is; és te azt mondod: **Ha valaki megtartja az én beszédemet, nem kóstol halált örökké.**

Jn 8:53 Avagy nagyobb vagy-é te a mi atyánknál Ábrahámnál, a ki meghalt? A próféták is meghaltak: kinek állítod te magadat?

Jn 8:54 Felele Jézus: **Ha én dicsőítem magamat, az én dicsőségem semmi: az én Atyám az, a ki dicsőít engem, a kiről ti azt mondjátok, hogy a ti Istenetek,**

Jn 8:55 **És nem ismeritek őt: de én ismerem őt; és ha azt mondom, hogy nem ismerem őt, hozzátok hasonlónak, hazuggá leszek: de ismerem őt, és az ő beszédét megtartom.**

Jn 8:56 **Ábrahám a ti atyátok örvendezett, hogy meglátja az én napomat; látta is, és örült.**

Jn 8:57 Mondának azért néki a zsidók: Még ötven esztendő nem vagy, és Ábrahámot láttad?

Jn 8:58 Monda nékik Jézus: **Bizony, bizony mondom néktek: Mielőtt Ábrahám lett, én vagyok.**

Jn 8:59 Köveket ragadának azért, hogy reá hajigálják; Jézus pedig elrejtőzködék, és kiméne a templomból, átmenvén közöttük; és ilyen módon eltávozék.

Jn 9:1 És a mint eltávozék, látta egy embert, a ki születésétől kezdve vak vala.

Jn 9:2 És kérdezék őt a tanítványai, mondván: Mester, ki vétkezett, ez-é vagy ennek szülei, hogy vakon született?

Jn 9:3 Felele Jézus: **Sem ez nem vétkezett, sem ennek szülei; hanem, hogy nyilvánvalókká legyenek benne az Isten dolgai.**

Jn 9:4 **Nékem cselekednem kell annak dolgait, a ki elküldött engem, a míg nappal van: eljő az éjszaka, mikor senki sem munkálkodhatik.**

Jn 9:5 **Míg e világon vagyok, e világ világossága vagyok.**

Jn 9:6 Ezeket mondván, a földre köpe, és az ő nyálából sárt csinála, és rákené a sarat a vak szemére,

Jn 9:7 És monda néki: **Menj el, mosakodjál meg a Siloám tavában** (a mi azt jelenti: Küldött). Elméne azért és megmosakodék, és megjöve látva.

Jn 9:8 A szomszédok azért, és a kik az előtt látták azt, hogy vak vala, mondának: Nem ez-é az, a ki itt szokott ülni és koldulni?

Jn 9:9 Némelyek azt mondák, hogy: Ez az; mások pedig, hogy: Hasonlít hozzá. Ő azt mondá, hogy: Én vagyok az.

Jn 9:10 Mondának azért néki: Mimódon nyiltak meg a te szemeid?

Jn 9:11 Felele az és monda: Egy ember, a kit Jézusnak mondanak, sarat készíté és rákené a szemeimre, és monda nékem: Menj el a Siloám tavára és mosódjál meg; miután pedig elmenék és megmosakodám, megjöve látásom.

Jn 9:12 Mondának azért néki: Hol van az? Monda: Nem tudom.

Jn 9:13 Vivék őt, a ki előbb még vak volt, a farizeusokhoz.

Jn 9:14 Mikor pedig Jézus a sarat csinálá és felnyitá ennek szemeit, szombat vala.

Jn 9:15 Szintén a farizeusok is megkérdézék azért őt, mimódon jött meg a látása? Ő pedig monda nékik: Sarat tőn szemeimre, és megmosakodám, és látok.

Jn 9:16 Mondának azért némelyek a farizeusok közül: Ez az ember nincsen Istentől, mert nem tartja meg a szombatot. Mások mondának: Mimódon tehet bűnös ember ilyen jeleket? És hasonlítás lőn közöttük.

Jn 9:17 Újra mondának a vaknak: Te mit szólsz ő róla, hogy megnyitá a szemeidet? Ő pedig monda: Hogy próféta.

Jn 9:18 Nem hívék azért a zsidók róla, hogy vak vala és megjöve a látása, mígnem előhívák annak szüleit, a kinek megjöve a látása,

Jn 9:19 És megkérdezték azokat, mondván: Ez a ti fiatok, a kiről azt mondjátok, hogy vakon született? mimódon lát hát most?

Jn 9:20 Felelének nékik annak szülei és mondának: Tudjuk, hogy ez a mi fiunk, és hogy vakon született:

Jn 9:21 De mimódon lát most, nem tudjuk; vagy ki nyitotta meg a szemeit, mi nem tudjuk: elég idős már ő; őt kérdezték; ő beszéljen magáról.

Jn 9:22 Ezeket mondák annak szülei, mivelhogy félnek vala a zsidóktól: mert megegyeztek már a zsidók, hogy ha valaki Krisztusnak vallja őt, rekesztessék ki a gyülekezetből.

Jn 9:23 Ezért mondák annak szülei, hogy: Elég idős, őt kérdezték.

Jn 9:24 Másodszor is szólíták azért az embert, a ki vak vala, és mondának néki: Adj dicsőséget az Istennek; mi tudjuk, hogy ez az ember bűnös.

Jn 9:25 Felele azért az és monda: Ha bűnös-é, nem tudom: egyet tudok, hogy noha vak voltam, most látok.

Jn 9:26 Újra mondák pedig néki: Mit csinált veled? Mimódon nyitotta meg a szemeidet?

Jn 9:27 Felele nékik: Már mondtam néktek és nem hallátok: miért akarjátok újra hallani? avagy ti is az ő tanítványai akartok lenni?

Jn 9:28 Szidalmazák azért őt és mondának: Te vagy annak a tanítványa; mi pedig a Mózes tanítványai vagyunk.

Jn 9:29 Mi tudjuk, hogy Mózeszel beszélt az Isten: erről pedig azt sem tudjuk, honnan való.

Jn 9:30 Felele az ember és monda nékik: Bizony csodálatos az, hogy ti nem tudjátok honnan való, és az én szemeimet megnyitotta.

Jn 9:31 Pedig tudjuk, hogy az Isten nem hallgatja meg a bűnösöket; hanem ha valaki istenfélő, és az ő akaratát cselekszi, azt hallgatja meg.

Jn 9:32 Öröktől fogva nem hallaték, hogy vakon születtnek szemeit valaki megnyitotta volna.

Jn 9:33 Ha ez nem Istentől volna, semmit sem cselekedhetnék.

Jn 9:34 Felelének és mondának néki: Te mindenestől bűnben születted, és te tanítasz minket? És kiveték őt.

Jn 9:35 Meghallá Jézus, hogy kiveték azt; és találkozáván vele, monda néki: **Hiszel-é te az Isten Fiában?**

Jn 9:36 Felele az és monda: Ki az, Uram, hogy higgyek benne?

Jn 9:37 Monda pedig néki Jézus: **Láttad is őt, és a ki beszél veled, az az.**

Jn 9:38 Az pedig monda: Hiszek, Uram. És imádá őt.

Jn 9:39 És monda Jézus: **Ítélet végett jöttem én e világra, hogy a kik nem látnak, lássanak; és a kik látnak, vakok legyenek.**

Jn 9:40 És hallák ezeket némely farizeusok, a kik vele valának, és mondának néki: Avagy mi is vakok vagyunk-é?

Jn 9:41 Mondá nékik Jézus: **Ha vakok volnátok, nem volna bűnötök; ámde azt mondjátok, hogy látunk: azért a ti bűnötök megmarad.**

Jn 10:1 Bizony, bizony mondom néktek: **A ki nem az ajtón megy be a juhok aklába, hanem másunnan hág be, tolvaj az és rabló.**

Jn 10:2 A ki pedig az ajtón megy be, a juhok pásztora az.

Jn 10:3 Ennek az ajtónálló ajtót nyit; és a juhok hallgatnak annak szavára; és a maga juhait nevéken szólítja, és kivezeti őket.

Jn 10:4 És mikor kiereszti az ő juhait, előttök megy; és a juhok követik őt, mert ismerik az ő hangját.

Jn 10:5 Idegent pedig nem követnek, hanem elfutnak attól: mert nem ismerik az idegenek hangját.

Jn 10:6 Ezt a példázatot mondá nékik Jézus; de ők nem értették, mi az, a mit szól vala nékik.

Jn 10:7 Újra monda azért nékik Jézus: **Bizony, bizony mondom néktek, hogy én vagyok a juhoknak ajtaja.**

Jn 10:8 Mindazok, a kik előttem jöttek, tolvajok és rablók: de nem hallgattak rájuk a juhok.

Jn 10:9 Én vagyok az ajtó: ha valaki én rajtam megy be, megtartatik és bejár és kijár majd, és legelőt talál.

Jn 10:10 A tolvaj nem egyébért jó, hanem hogy lopjon és öljön és pusztítson; én azért jöttem, hogy életök legyen, és bővídjenek.

Jn 10:11 Én vagyok a jó pásztor: a jó pásztor életét adja a juhokért.

Jn 10:12 A béres pedig és a ki nem pásztor, a kinek a juhok nem tulajdonai, látja a farkast jőni, és elhagyja a juhokat, és elfut: és a farkas elragadozza azokat, és elszéleszti a juhokat.

Jn 10:13 A béres pedig azért fut el, mert béres, és nincs gondja a juhokra.

Jn 10:14 Én vagyok a jó pásztor; és ismerem az enyéimet, és engem is ismernek az enyéim,

Jn 10:15 A miként ismer engem az Atya, és én is ismerem az Atyát; és életemet adom a juhokért.

Jn 10:16 Más juhaim is vannak nékem, a melyek nem ebből az akolból valók: azokat is elő kell hoznom, és hallgatnak majd az én szómrá; és léssen egy akol és egy pásztor.

Jn 10:17 Azért szeret engem az Atya, mert én leteszem az én életemet, hogy újra felvegyem azt.

Jn 10:18 Senki sem veszi azt el én tőlem, hanem én teszem le azt én magamtól. Van hatalmam letenni azt, és van hatalmam ismét felvenni azt. Ezt a parancsolatot vettem az én Atyámtól.

Jn 10:19 Újra hasonlós lőn a zsidók között e beszédek miatt.

Jn 10:20 És sokan mondják vala közülök: Ördög van benne és bolondozik, mit hallgattok reá?

Jn 10:21 Mások mondának: Ezek nem ördögösnek beszédei. Vajjon az ördög megnyithatja-e a vakok szemeit?

Jn 10:22 Lőn pedig Jeruzsálemben a templomszentelés ünnepe: és tél vala;

Jn 10:23 És Jézus a templomban, a Salamon tornáczában jár vala.

Jn 10:24 Körülvevék azért őt a zsidók, és mondának néki: Meddig tartasz még bizonytalanságban bennünket? Ha te vagy a Krisztus, mondd meg nékünk nyilván!

Jn 10:25 Felele nékik Jézus: **Megmondtam néktek, és nem hiszitek: a cselekedetek, a melyeket én cselekszem az én Atyám nevében, azok tesznek bizonytságot rólam.**

Jn 10:26 De ti nem hisztek, mert ti nem az én juhaim közül vagytok. A mint megmondtam néktek:

Jn 10:27 Az én juhaim hallják az én szómat, és én ismerem őket, és követnek engem:

Jn 10:28 És én örök életet adok nékik; és soha örökké el nem vesznek, és senki ki nem ragadja őket az én kezemből.

Jn 10:29 Az én Atyám, a ki azokat adta nékem, nagyobb mindeneknél; és senki sem ragadhatja ki azokat az én Atyámnak kezéből.

Jn 10:30 Én és az Atya egy vagyunk.

Jn 10:31 Ismét köveket ragadának azért a zsidók, hogy megkövezzék őt.

Jn 10:32 Felele nékik Jézus: **Sok jó dolgot mutattam néktek az én Atyámtól; azok közül melyik dologért köveztetek meg engem?**

Jn 10:33 Felelének néki a zsidók, mondván: Jó dologért nem kövezünk meg téged, hanem káromlásért, tudniillik, hogy te ember létedre Istenné teszed magadat.

Jn 10:34 Felele nékik Jézus: **Nincs-é megírva a ti törvényetekben: Én mondtam: Istenek vagytok?**

Jn 10:35 **Ha azokat isteneknek mondá, a kikhez az Isten beszéde lőn (és az írás fel nem bontható),**

Jn 10:36 **Arról mondjátok-é ti, a kit az Atya megszentelt és elküldött e világra: Káromlást szólsz; mivelhogy azt mondtam: Az Isten Fia vagyok?!**

Jn 10:37 **Ha az én Atyám dolgait nem cselekszem, ne higgyetek nékem;**

Jn 10:38 **Ha pedig azokat cselekszem, ha nékem nem hisztek is, higgyetek a cselekedeteknek: hogy megtudjátok és elhiggyétek, hogy az Atya én bennem van, és én ő benne vagyok.**

Jn 10:39 Ismét meg akarák azért őt fogni; de kiméne az ő kezökből.

Jn 10:40 És újra elméne túl a Jordánon, arra a helyre, a hol János először keresztelt vala; és ott marada.

Jn 10:41 És sokan menének ő hozzá és mondják vala, hogy: János nem tett ugyan semmi csodát; de mindaz, a mit János e felől mondott, igaz vala.

Jn 10:42 És sokan hívének ott ő benne.

Jn 11:1 Vala pedig egy beteg, Lázár, Bethániából, Máriának és az ő testvérének, Márthának falujából.

Jn 11:2 Az a Mária volt pedig az, a kinek a testvére Lázár beteg vala, a ki megkente vala az Urat kenettel és a hajával törle meg annak lábait.

Jn 11:3 Küldének azért a testvérek ő hozzá, mondván: Uram, ímé, a kit szeretsz, beteg.

Jn 11:4 Jézus pedig, a mikor ezt hallotta, monda: **Ez a betegség nem halálos, hanem az Isten dicsőségére való, hogy dicsőíttessék általa az Istennek Fia.**

Jn 11:5 Szereti vala pedig Jézus Márthát és annak nőtestvérét, és Lázárt.

Jn 11:6 Mikor azért meghallá, hogy beteg, akkor két napig marada azon a helyen, a hol vala.

Jn 11:7 Ez után aztán monda tanítványainak: **Menjünk ismét Júdeába.**

Jn 11:8 Mondának néki a tanítványok: Mester, most akarnak vala téged megkövezni a Júdabeliek, és újra oda mégy?

Jn 11:9 Felele Jézus: **Avagy nem tizenkét órája van-é a napnak? Ha valaki nappal jár, nem botlik meg, mert látja e világnak világosságát.**

Jn 11:10 De a ki éjjel jár, megbotlik, mert nincsen abban világosság.

Jn 11:11 Ezeket mondá; és ezután monda nékik: **Lázár, a mi barátunk, elaludt; de elmegyek, hogy felköltsem őt.**

Jn 11:12 Mondának azért az ő tanítványai: Uram, ha elaludt, meggyógyul.

Jn 11:13 Pedig Jézus annak haláláról beszélt; de ők azt hitték, hogy álomnak alvásáról szól.

Jn 11:14 Ekkor azért nyilván monda nékik Jézus: **Lázár megholt.**

Jn 11:15 **És örülök, hogy nem voltam ott, ti érettetek, hogy higgyetek. De menjünk el ő hozzá!**

Jn 11:16 Monda azért Tamás, a ki Kettősnek mondatik, az tanítványtársainak: Menjünk el mi is, hogy meghaljunk vele.

Jn 11:17 Elmenvén azért Jézus, úgy találá, hogy az már négy napja vala sírban.

Jn 11:18 Bethánia pedig közel vala Jeruzsálemhez, mintegy tizenöt futamatnyira;

Jn 11:19 És a zsidók közül sokan mentek vala Márthához és Máriához, hogy vigasztalják őket az ő testvérek felől.

Jn 11:20 Mártha azért, a mint hallja vala, hogy Jézus jó, elébe méne; Mária pedig otthon ül vala.

Jn 11:21 Monda azért Mártha Jézusnak: Uram, ha itt lettél volna, nem halt volna meg a testvérem.

Jn 11:22 De most is tudom, hogy a mit csak kérsz az Istentől, megadja néked az Isten.

Jn 11:23 Monda néki Jézus: **Feltámad a te testvéred.**

Jn 11:24 Monda néki Mártha: Tudom, hogy feltámad a feltámadáskor az utolsó napon.

Jn 11:25 Monda néki Jézus: **Én vagyok a feltámadás és az élet: a ki hisz én bennem, ha meghal is, él;**

Jn 11:26 **És a ki csak él és hisz én bennem, soha meg nem hal. Hiszed-é ezt?**

Jn 11:27 Monda néki: Igen Uram, én hiszem, hogy te vagy a Krisztus, az Istennek Fia, a ki e világra jöendő vala.

Jn 11:28 És a mint ezeket mondotta vala, elméne, és titkon szólítá az ő testvérét Máriát, mondván: A Mester itt van és hív téged.

Jn 11:29 Mihelyt ez hallá, felkele hamar és hozzá méne.

Jn 11:30 Jézus pedig nem ment vala még be a faluba, hanem azon a helyen vala, a hová Mártha elébe ment vala.

Jn 11:31 A zsidók azért, a kik ő vele otthon valának és vigasztalák őt, látván, hogy Mária hamar felkél és kimegy vala, utána menének, ezt mondván: A sírhoz megy, hogy ott sírjon.

Jn 11:32 Mária azért, a mint oda ére, a hol Jézus vala, meglátván őt, az ő lábaihoz esék, mondván néki: Uram, ha itt voltál volna, nem halt volna meg az én testvérem.

Jn 11:33 Jézus azért, a mint látja vala, hogy az sír és sírnak a vele jött zsidók is, elbúsula szellemében és igen megrendüle.

Jn 11:34 És monda: **Hová helyeztéték őt?** Mondának néki: Uram, jer és lásd meg!

Jn 11:35 Könnyekre fakadt Jézus.

Jn 11:36 Mondának azért a zsidók: Ímé, mennyire szerette őt!

Jn 11:37 Némelyek pedig mondának közülök: Nem megtehetette volna-é ez, a ki a vaknak szemét felnyitotta, hogy ez ne haljon meg?

Jn 11:38 Jézus pedig újra felindulva magában, oda megy vala a sírhoz. Az pedig egy üreg vala, és kő feküvék rajta.

Jn 11:39 Monda Jézus: **Vegyétek el a követ.** Monda néki a megholtak nőtestvére, Mártha: Uram, immár szaga van, hiszen negyednapos.

Jn 11:40 Monda néki Jézus: **Nem mondtam-é néked, hogy ha hiszel, meglátod majd az Istennek dicsőségét?**

Jn 11:41 Elvevék azért a követ onnan, a hol a megholt feküszék vala. Jézus pedig felemelé szemeit az égre, és monda: **Atyám, hálát adok néked, hogy meghallgattál engem.**

Jn 11:42 **Tudtam is én, hogy te mindenkor meghallgatsz engem; csak a körülálló sokaságért mondtam, hogy elhigyjék, hogy te küldtél engem.**

Jn 11:43 És mikor ezeket mondá, fenszóval kiálta: **Lázár, jőjj ki!**

Jn 11:44 És kijöve a megholt, lábain és kezein kötelékekkel megkötözve, és az orczája kendővel vala leborítva. Monda nékik Jézus: **Oldozzátok meg őt, és hagyjátok menni.**

Jn 11:45 Sokan hívének azért ő benne ama zsidók közül, a kik Máriához mentek vala, és láták, a miket cselekedett vala.

Jn 11:46 De némelyek azok közül elmenének a farizeusokhoz, és elbeszélék nékik, a miket Jézus cselekedett vala.

Jn 11:47 Egybegyűjték azért a papifejedelmek és a farizeusok a főtanácsot, és mondának: Mit cselekedjünk? mert ez az ember sok csodat mível.

Jn 11:48 Ha ekképen hagyjuk őt, mindenki hinni fog ő benne: és eljőnek majd a rómaiak és elveszik tőlünk mind e helyet, mind e népet.

Jn 11:49 Egy pedig ő közülök, Kajafás, a ki főpap vala abban az esztendőben, monda nékik: Ti semmit sem tudtok.

Jn 11:50 Meg sem gondoljátok, hogy jobb nekünk, hogy egy ember haljon meg a népért, és az egész nép el ne vesszen.

Jn 11:51 Ezt pedig nem magától mondta: hanem mivelhogy abban az esztendőben főpap vala, jövendőt monda, hogy Jézus meg fog halni a népért;

Jn 11:52 És nemcsak a népért, hanem azért is, hogy az Istennek elszéledt gyermekeit egybegyűjtse.

Jn 11:53 Ama naptól azért azon tanakodának, hogy őt megöljék.

Jn 11:54 Jézus azért nem jár vala többé nyilvánosan a zsidók között, hanem elméne onnan a vidékre, a pusztához közel, egy Efraim nevű városba; és ott tartózkodék az ő tanítványaival.

Jn 11:55 Közel vala pedig a zsidók husvétja: és sokan menének fel Jeruzsálembe a vidékről husvét előtt, hogy megtisztuljanak.

Jn 11:56 Keresék azért Jézust, és szólnak vala egymással a templomban állva: Mit gondoltok, hogy nem jön-é fel az ünnepre?

Jn 11:57 A papi fejedelmek pedig és a farizeusok is parancsolatot adának, hogy ha valaki megtudja, hogy hol van, jelentse meg, hogy őt megfogják.

Jn 12:1 Jézus azért hat nappal a husvét előtt méne Bethániába, a hol a megholt Lázár vala, a kit feltámasztott a halálból.

Jn 12:2 Vacsorát készítének azért ott néki, és Mártha szolgál vala fel; Lázár pedig egy vala azok közül, a kik együt ülnek vala ő vele.

Jn 12:3 Mária azért elővévén egy font igazi, drága nárdusból való kenetet, megkené a Jézus lábait, és megtörlé annak lábait a saját hajával; a ház pedig megtelék a kenet illatával.

Jn 12:4 Monda azért egy az ő tanítványai közül, Iskáriótes Júdás, Simonnak fia, a ki őt elárulandó vala:

Jn 12:5 Miért nem adták el ezt a kenetet háromszáz dénáron, és miért nem adták a szegényeknek?

Jn 12:6 Ezt pedig nem azért mondá, mintha néki a szegényekre volna gondja, hanem mivelhogy tolvaj vala, és nála vala az erszény, és amit abba tesznek vala, elcsené.

Jn 12:7 Monda azért Jézus: **Hagyj békét néki; az én temetésem idejére tartogatta ő ezt.**

Jn 12:8 **Mert szegények mindenkor vannak veletek, én pedig nem mindenkor vagyok.**

Jn 12:9 A zsidók közül azért nagy sokaság értesült vala arról, hogy ő ott van: és oda menének nemcsak Jézusért, hanem hogy Lázárt is lássák, a kit feltámasztott a halálból.

Jn 12:10 A papifejedelmek pedig tanácskozának, hogy Lázárt is megöljék;

Jn 12:11 Mivelhogy a zsidók közül sokan ő miatta menének oda és hívének a Jézusban.

Jn 12:12 Másnap a nagy sokaság, a mely az ünnepre jött vala, hallván, hogy Jézus Jeruzsálembe jó,

Jn 12:13 Pálmaágakat vőn, és kiméne elébe, és kiált vala: Hozsánna: Áldott, a ki jó az Úrnak nevében, az Izráelnek ama királya!

Jn 12:14 Találván pedig Jézus egy szamarat, felüle arra, a mint meg van írva:

Jn 12:15 Ne félj Sionnak leánya: Ímé a te királyod jó, szamárnak vemhén ülve.

Jn 12:16 Ezeket pedig nem értették eleinte az ő tanítványai: hanem mikor megdicsőítették Jézus, akkor emlékezének vissza, hogy ezek ő felőle vannak megírva, és hogy ezeket mívelték ő vele.

Jn 12:17 A sokaság azért, a mely ő vele vala, mikor kihívta Lázárt a koporsóból és feltámasztotta őt a halálból, bizonyoságot tőn.

Jn 12:18 Azért is méne ő elébe a sokaság, mivel hallá, hogy ezt a csodát mívelte vala.

Jn 12:19 Mondának azért a farizeusok egymás között: Látjátok-é, hogy semmit sem értek? Ímé, mind e világ ő utána megy.

Jn 12:20 Néhány görög is vala azok között, a kik felmenének, hogy imádkozzanak az ünnepen:

Jn 12:21 Ezek azért a galileai Bethsaidából való Filephez menének, és kéri őt, mondván: Uram, látni akarjuk a Jézust.

Jn 12:22 Megy vala Filep és szóla Andrásnak, és viszont András és Filep szóla Jézusnak.

Jn 12:23 Jézus pedig felele nékik, mondván: **Eljött az óra, hogy megdicsőíttessék az embernek Fia.**

Jn 12:24 **Bizony, bizony mondom néktek: Ha a földre esett gabonamag el nem hal, csak egymaga marad; ha pedig elhal, sok gyümölcsöt terem.**

Jn 12:25 **Aki szereti a maga életét, elveszti azt; és a ki gyűlöli a maga életét e világon, örök életre tartja meg azt.**

Jn 12:26 **A ki nékem szolgál, engem kövessen; és a hol én vagyok, ott lesz az én szolgám is: és a ki nékem szolgál, megbecsüli azt az Atya.**

Jn 12:27 **Most az én lelkem háborog; és mit mondjak? Atyám, ments meg engem ettől az órától. De azért jutottam ez órára.**

Jn 12:28 **Atyám, dicsőítsd meg a te nevedet!** Szózat jöve azért az égből: Meg is dicsőítettem, és újra megdicsőítem.

Jn 12:29 A sokaság azért, a mely ott állt és hallotta vala, azt mondá, hogy mennydörgött; mások mondának: Angyal szólt néki.

Jn 12:30 Felele Jézus és monda: **Nem én érettem lőn e szó, hanem ti érettetek.**

Jn 12:31 **Most van e világ kárhoztatása; most vettetik ki e világ fejedelme:**

Jn 12:32 **És én, ha felemeltetem e földről, mindeneket magamhoz vonzok.**

Jn 12:33 Ezt pedig azért mondá, hogy megjelentse, milyen halállal kell meghalnia.

Jn 12:34 Felele néki a sokaság: Mi azt hallottuk a törvényből, hogy a Krisztus örökké megmarad: hogyan mondod hát te, hogy az ember Fiának fel kell emeltetnie? Kicsoda ez az ember Fia?

Jn 12:35 Monda azért nékik Jézus: **Még egy kevés ideig veletek van a világosság. Járjatok, a míg világosságotok van, hogy sötétség ne lepjen meg titeket: és a ki a sötétségben jár, nem tudja, hová megy.**

Jn 12:36 **Míg a világosságotok megvan, higgyetek a világosságban, hogy a világosság fiaii legyetek.** Ezeket mondá Jézus, és elmenvén, elrejtőzködék előlük.

Jn 12:37 És noha ő ennyi jelt tett vala előttük, mégsem hívének ő benne:

Jn 12:38 Hogy beteljesedjék az Ésaías próféta beszéde, a melyet monda: Uram, ki hitt a mi tanításunknak? és az Úr karja kinek jelentetett meg?

Jn 12:39 Azért nem hihetnek vala, mert ismét monda Ésaías:

Jn 12:40 Megvakította az ő szemeiket, és megkeményítette az ő szívöket; hogy szemeikkel ne lássanak és szívökkel ne értsenek, és meg ne térjenek, és meg ne gyógyítsam őket.

Jn 12:41 Ezeket mondá Ésaías, a mikor látta az ő dicsőségét; és beszéle ő felőle.

Jn 12:42 Mindazáltal a főemberek közül is sokan hívének ő benne: de a farizeusok miatt nem vallák be, hogy ki ne rekesztessenek a gyülekezetből:

Jn 12:43 Mert inkább szerették az emberek dicséretét, mintsem az Istennek dicséretét.

Jn 12:44 Jézus pedig kiálta és monda: **A ki hisz én bennem, nem én bennem hisz, hanem abban, a ki elküldött engem.**

Jn 12:45 **És a ki engem lát, azt látja, a ki küldött engem.**

Jn 12:46 **És világosságul jöttem e világra, hogy senki ne maradjon a sötétségben, a ki én bennem hisz.**

Jn 12:47 **És ha valaki hallja az én beszédeimet és nem hisz, én nem kárhoztatom azt: mert nem azért jöttem, hogy kárhoztassam a világot, hanem hogy megtartsam a világot.**

Jn 12:48 **A ki megvet engem és nem veszi be az én beszédeimet, van annak, a ki őt kárhoztassa: a beszéd, a melyet szólottam, az kárhoztatja azt az utolsó napon.**

Jn 12:49 Mert én nem magamtól szoltam; hanem az Atya, a ki küldött engem, ő parancsolta nékem, hogy mit mondjak és mit beszéljek.

Jn 12:50 És tudom, hogy az ő parancsolata örök élet. A miket azért én beszélek, úgy beszélem, a mint az Atya mondotta vala nékem.

Jn 13:1 A husvét ünnepe előtt pedig, tudván Jézus, hogy eljött az óórája, hogy átmenjen e világból az Atyához, mivelhogy szerette az övéit e világon, mindvégig szerette őket.

Jn 13:2 És vacsora közben, a mikor az ördög belesugalta már Iskáriótes Júdásnak, a Simon fiának szívébe, hogy árulja el őt,

Jn 13:3 Tudván Jézus, hogy az Atya mindent hatalmába adott néki, és hogy ő az Istentől jött és az Istenhez megy,

Jn 13:4 Felkele a vacsorától, leveté a felső ruháját; és egy kendőt vévén, körülköté magát.

Jn 13:5 Azután vizet tölte a medenczébe, és kezdé mosni a tanítványok lábait, és megtörölni a kendővel, a melylyel körül van kötve.

Jn 13:6 Méne azért Simon Péterhez; és az monda néki: Uram, te mosod-é meg az én lábaimat?

Jn 13:7 Felele Jézus és monda néki: **A mit én cselekszem, te azt most nem érted, de ezután majd megérted.**

Jn 13:8 Monda néki Péter: Az én lábaimat nem mosod meg soha! Felele néki Jézus: **Ha meg nem moslak téged, semmi közöd sincs én hozzám.**

Jn 13:9 Monda néki Simon Péter: Uram, ne csak lábaimat, hanem kezeimet és fejemet is!

Jn 13:10 Mondá néki Jézus: **A ki megfürödött, nincs másra szüksége, mint a lábait megmosni, különben egészen tiszta; ti is tiszták vagytok, de nem mindnyájan.**

Jn 13:11 Tudta ugyanis, hogy ki árulja el őt; azért mondá: **Nem vagytok mindnyájan tiszták!**

Jn 13:12 Mikor azért megmosta azoknak lábait, és a felső ruháját felvette, újra leülvén, monda nékik: **Értitek-é, hogy mit cselekedtem veletek?**

Jn 13:13 **Ti engem így hívtok: Mester, és Uram És jól mondjátok, mert az vagyok.**

Jn 13:14 **Azért, ha én az Úr és a Mester megmostam a ti lábaitokat, néktek is meg kell mosnotok egymás lábait.**

Jn 13:15 **Mert példát adtam néktek, hogy a miképen én cselekedtem veletek, ti is akképen cselekedjetek.**

Jn 13:16 **Bizony, bizony mondom néktek: A szolgálta nem nagyobb az ő Uránál; sem a követ nem nagyobb annál, a ki azt küldte.**

Jn 13:17 **Ha tudjátok ezeket, boldogok lesztek, ha cselekszitek ezeket.**

Jn 13:18 **Nem mindnyájatokról szólok; tudom én kiket választottam el; hanem hogy beteljesedjék az írás: A ki velem ette a kenyeret, a sarkát emelte fel ellenem.**

Jn 13:19 **Most megmondom néktek, mielőtt meglesz, higgyétek majd, hogy én vagyok.**

Jn 13:20 **Bizony, bizony mondom néktek: A ki befogadja, ha valakit elküldök, engem fogad be; a ki pedig engem befogad, azt fogadja be, a ki engem küldött.**

Jn 13:21 **Mikor ezeket mondja vala Jézus, igen nyugtalankodék szellemében, s bizonytságot tőn, és monda: Bizony, bizony mondom néktek, hogy egy ti közületek elárul engem.**

Jn 13:22 **A tanítványok ekkor egymásra tekintének bizonytalankodva, hogy kiről szól.**

Jn 13:23 **Egy pedig az ő tanítványai közül a Jézus kebelén nyugszik vala, a kit szeret vala Jézus.**

Jn 13:24 **Int azért ennek Simon Péter, hogy tudakozza meg, ki az, a kiről szól?**

Jn 13:25 **Az pedig a Jézus kebelére hajolván, monda néki: Uram, ki az?**

Jn 13:26 Felele Jézus: **Az, a kinek én a bemártott falatot adom.** És bemártván a falatot, adá Iskáriótes Júdásnak, a Simon fiának.

Jn 13:27 És a falat után akkor beméne abba a Sátán. Monda azért néki Jézus: **A mit cselekszel, hamar cselekedjed.**

Jn 13:28 Ezt pedig senki sem érté a leültek közül, miért mondta néki?

Jn 13:29 Némelyek ugyanis állíták, mivelhogy az erszény Júdásnál vala, hogy azt mondá néki Jézus: Vedd meg, a mikre szükségünk van az ünnepre; vagy, hogy adjon valamit a szegényeknek.

Jn 13:30 Az pedig, mihelyt a falatot elvevé, azonnal kiméne: vala pedig éjszaka.

Jn 13:31 Mikor azért kiment vala, monda Jézus: **Most dicsőítették meg az embernek Fia, az Isten is megdicsőítették ő benne.**

Jn 13:32 Ha megdicsőítették ő benne az Isten, az Isten is megdicsőíti őt ő magában, és ezennel megdicsőíti őt.

Jn 13:33 Fiaim, egy kevés ideig még veletek vagyok. Kerestek majd engem; de a miként a zsidóknak mondám, hogy: **A hová én megyek, ti nem jöhettek; most néktek is mondom.**

Jn 13:34 Új parancsolatot adok néktek, hogy egymást szeressétek; a mint én szerettelek titeket, úgy szeressétek ti is egymást.

Jn 13:35 Erről ismeri meg mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha egymást szeretni fogjátok.

Jn 13:36 Monda néki Simon Péter: Uram, hová mégy? Felele néki Jézus: **A hová én megyek, most én utánam nem jöhetsz; utóbb azonban utánam jössz.**

Jn 13:37 Monda néki Péter: Uram, miért nem mehetek most utánad? Az életemet adom érted!

Jn 13:38 Felele néki Jézus: **Az életedet adod értedem? Bizony, bizony mondom néked, nem szól addig a kakas, mígnem háromszor megtagadsz engem.**

Jn 14:1 Ne nyugtalankodjék a ti szívetek: higgyetek Istenben, és higgyetek én bennem.

Jn 14:2 Az én Atyámnak házában sok lakóhely van; ha pedig nem volna, megmondtam volna néktek. Elmegyek, hogy helyet készítek nektek.

Jn 14:3 És ha majd elmegyek és helyet készítek nektek, ismét eljövök és magamhoz veszek titeket; hogy a hol én vagyok, ti is ott legyetek.

Jn 14:4 És hogy hová megyek én, tudjátok; az útat is tudjátok.

Jn 14:5 Monda néki Tamás: Uram, nem tudjuk hová mégy; mimódon tudhatjuk azért az útat?

Jn 14:6 Monda néki Jézus: **Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, hanemha én általam.**

Jn 14:7 Ha megismertetek volna engem, megismertétek volna az én Atyámat is; és mostantól fogva ismeritek őt, és láttátok őt.

Jn 14:8 Monda néki Filep: Uram, mutasd meg nekünk az Atyát, és elég nekünk!

Jn 14:9 Monda néki Jézus: **Annyi idő óta veletek vagyok, és még se ismertél meg engem, Filep? a ki engem látott, látta az Atyát; mimódon mondod azért te: Mutasd meg nekünk az Atyát?**

Jn 14:10 Nem hiszed-é, hogy én az Atyában vagyok, és az Atya én bennem van? A beszédeket, a melyeket én mondok néktek, nem magamtól mondom; hanem az Atya, a ki én bennem lakik, ő cselekszi e dolgokat.

Jn 14:11 Higgyetek nékem, hogy én az Atyában vagyok, és az Atya én bennem van; ha pedig nem, magokért a cselekedetekért higgyetek nékem.

Jn 14:12 Bizony, bizony mondom néktek: **A ki hisz én bennem, az is cselekszi majd azokat a cselekedeteket, a melyeket én cselekeszem; és nagyobbakat is cselekszik azoknál; mert én az én Atyámhoz megyek.**

Jn 14:13 És akármit kértek majd az én nevemben, megcselekszem azt, hogy dicsőíttessék az Atya a Fiúban.

Jn 14:14 Ha valamit kértek az én nevemben, én megcselekszem azt.

Jn 14:15 Ha engem szerettek, az én parancsolataimat megtartsátok.

Jn 14:16 És én kérem az Atyát, és más vigasztalót ad néktek, hogy veletek maradjon mindörökké.

Jn 14:17 Az igazságnak ama Szellemét: a kit a világ be nem fogadhat, mert nem látja őt és nem ismeri őt; de ti ismeritek őt, mert nálatok lakik, és bennetek marad.

Jn 14:18 Nem hagylak titeket árvakul; eljövök ti hozzátok.

Jn 14:19 Még egy kevés idő és a világ nem lát engem többé; de ti megláttok engem: mert én élek, ti is élni fogtok.

Jn 14:20 Azon a napon megtudjátok majd ti, hogy én az én Atyámban vagyok, és ti én bennem, és én ti bennetek.

Jn 14:21 A ki ismeri az én parancsolataimat és megtartja azokat, az szeret engem; a ki pedig engem szeret, azt szereti az én Atyám, és én is szeretem azt, és kijelentem magamat annak.

Jn 14:22 Monda néki Júdás (nem az Iskáriótes): Uram, mi dolog, hogy nekünk jelented ki magadat, és nem a világnak?

Jn 14:23 Felele Jézus és monda néki: Ha valaki szeret engem, megtartja az én beszédemet: és az én Atyám szereti azt, és ahhoz megyünk, és annál lakozunk.

Jn 14:24 A ki nem szeret engem, nem tartja meg az én beszédeimet: és az a beszéd, a melyet hallotok, nem az enyém, hanem az Atyáé, a ki küldött engem.

Jn 14:25 Ezeket beszéltem néktek, a míg veletek valék.

Jn 14:26 Ama vigasztaló pedig, a Szentszellem, a kit az én nevemben küld az Atya, az mindenre megtanít majd titeket, és eszetekbe juttatja mindazokat, a miket mondtam néktek.

Jn 14:27 Békességet hagyok néktek; az én békességemet adom néktek: nem úgy adom én néktek, a mint a világ adja. Ne nyugtalankodjék a ti szívetek, se ne féljen!

Jn 14:28 Hallottátok, hogy én azt mondtam néktek: Elmegyek, és eljövök hozzátok. Ha szeretnétek engem, örvendeznétek, hogy azt mondtam: Elmegyek az Atyához; mert az én Atyám nagyobb nálamnál.

Jn 14:29 És most mondtam meg néktek, mielőtt meglesz: hogy a mikor majd meglesz, higgyetek.

Jn 14:30 Nem sokat beszélek már veletek, mert jön a világ fejedelme: és én bennem nincsen semmije;

Jn 14:31 De, hogy megtudja a világ, hogy szeretem az Atyát és úgy cselekszem, a mint az én Atyám parancsolta nékem: keljete fel, menjünk el innen.

Jn 15:1 Én vagyok az igazi szőlőtő, és az én Atyám a szőlőműves.

Jn 15:2 Minden szőlővesszőt, a mely én bennem gyümölcsöt nem terem, lemetsz; mindazt pedig, a mely gyümölcsöt terem, megtisztítja, hogy több gyümölcsöt teremjen.

Jn 15:3 Ti már tiszták vagytok ama beszéd által, a melyet szóltam néktek.

Jn 15:4 Maradjatok én bennem és én is ti bennetek. Miképen a szőlővessző nem teremhet gyümölcsöt magától, hanemha a szőlőtőkén marad; akképen ti sem, hanemha én bennem maradtok.

Jn 15:5 Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők: A ki én bennem marad, én pedig ő benne, az terem sok gyümölcsöt: mert nálam nélkül semmit sem cselekedhettek.

Jn 15:6 Ha valaki nem marad én bennem, kivettetik, mint a szőlővessző, és megszárad; és egybe gyűjtik ezeket és a tűzre vetik, és megégnek.

Jn 15:7 Ha én bennem maradtok, és az én beszédeim bennetek maradnak, kérjete, a mit csak akartok, és meglesz az néktek.

Jn 15:8 Abban dicsőíttetik meg az én Atyám, hogy sok gyümölcsöt teremjete; és legyetek nékem tanítványaim.

Jn 15:9 A miképen az Atya szeretett engem, én is úgy szerettelek titeket: maradjatok meg ebben az én szeretetemben.

Jn 15:10 Ha az én parancsolataimat megtartjátok, megmaradtok az én szeretetemben; a miképen én megtartottam az én Atyámnak parancsolatait, és megmaradok az ő szeretetében.

Jn 15:11 Ezeket beszéltem néktek, hogy megmaradjon ti bennetek az én örömem és a ti örömetek beteljék.

Jn 15:12 Ez az én parancsolatom, hogy szeressétek egymást, a miképen én szerettelek titeket.

Jn 15:13 Nincsen senkiben nagyobb szeretet annál, mintha valaki életét adja az ő barátaiért.

Jn 15:14 Ti az én barátaim vagytok, ha azokat cselekszitek, a miket én parancsolok néktek.

Jn 15:15 Nem mondalak többé titeket szolgálóknak; mert a szolga nem tudja, mit cselekszik az ő ura; titeket pedig barátainak mondottalak; mert mindazt, a mit az én Atyámtól hallottam, tudtul adtam néktek.

Jn 15:16 Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket, és én rendeltelek titeket, hogy ti elmenjete és gyümölcsöt teremjete, és a ti gyümölcsötök megmaradjon; hogy akármit kérte az Atyától az én nevemben, megadja néktek.

Jn 15:17 Ezeket parancsolom néktek, hogy egymást szeresséte.

Jn 15:18 Ha gyűlöl titeket a világ, tudjátok meg, hogy engem elébb gyűlölt ti nálatoknál.

Jn 15:19 Ha e világból volnátok, a világ szeretné azt, a mi az övé; de mivelhogy nem vagytok e világból, hanem én választottalak ki magamnak titeket e világból, azért gyűlöl titeket a világ.

Jn 15:20 Emlékezzete meg ama beszédekről, a melyeket én mondtam néktek: Nem nagyobb a szolga az ő uránál. Ha engem üldözete, titeket is üldözete majd; ha az én beszédemet megtartották, a tiéteket is megtartják majd.

Jn 15:21 De mindezt az én nevemért cselekszik veletek, mivelhogy nem ismerik azt, a ki küldött engem.

Jn 15:22 Ha nem jöttem volna és nem beszéltem volna nékik, nem volna bűnük: de most nincs mivel menteniök az ő bűnöket.

Jn 15:23 A ki engem gyűlöl, gyűlöli az én Atyámat is.

Jn 15:24 Ha ama cselekedeteket nem cselekedtem volna közöttük, a melyeket senki más nem cselekedett, nem volna bűnük; de most láttak is, gyűlölte is, mind engem, mind az én Atyámat.

Jn 15:25 De azért lőn így, hogy beteljesedjék a mondás, a mely megiratott az ő törvényökben: Ok nélkül gyűlölte engem.

Jn 15:26 Mikor pedig eljő majd a Vigasztaló, a kit én küldök néktek az Atyától, az igazságnak Szelleme, a ki az Atyától származik, az tesz majd én rólam bizonytságot.

Jn 15:27 De ti is bizonytságot teszete; mert kezdettől fogva én velem vagytok.

Jn 16:1 Ezeket beszéltem néktek, hogy meg ne botránkozzatok.

Jn 16:2 A gyülekezetekből kirekesztenete titeket; sőt jön idő, hogy a ki öldököl titeket, mind azt hiszi, hogy isteni tiszteletet cselekszik.

Jn 16:3 És ezete azért cselekszik veletek, mert nem ismerték meg az Atyát, sem engem.

Jn 16:4 Ezekete pedig azért beszéltem néktek, hogy a mikor eljő az az idő, megemlékezzete róluk, hogy én mondtam néktek. De ezete kezdettől fogva nem mondtam néktek, mivelhogy veletek valék.

Jn 16:5 Most pedig elmegyek ahhoz, a ki küldött engem; és senki sem kérdezi tőlem közületek: Hová mégy?

Jn 16:6 Hanem, mivelhogy ezeket beszéltem néktek, a szomorúság eltöltötte a szíveteket.

Jn 16:7 De én az igazat mondom néktek: Jobb néktek, hogy én elmenjek: mert ha el nem megyek, nem jó el hozzátok a Vigasztaló: ha pedig elmegyek, elküldöm azt ti hozzátok.

Jn 16:8 És az, mikor eljő, megfeddi a világot bűn, igazság és ítélet tekintetében:

Jn 16:9 Bűn tekintetében, hogy nem hisznek én bennem;

Jn 16:10 És igazság tekintetében, hogy én az én Atyámhoz megyek, és többé nem láttok engem;

Jn 16:11 Ítélet tekintetében pedig, hogy e világnak fejedelme megítéltetett.

Jn 16:12 Még sok mondani valóm van hozzátok, de most el nem hordozhatjátok.

Jn 16:13 De mikor eljő amaz, az igazságnak Szelleme, elvezérel majd titeket minden igazságra. Mert nem ő magától szól, hanem azokat szólja, a miket hall, és a bekövetkezendőket megjelenti néktek.

Jn 16:14 Az engem dicsőít majd, mert az enyémből vesz, és megjelenti néktek.

Jn 16:15 Mindaz, a mi az Atyáé, az enyém: azért mondtam, hogy az enyémből vesz, és megjelenti néktek.

Jn 16:16 Egy kevés idő, és nem láttok engem; és ismét egy kevés idő, és megláttok majd engem: mert én az Atyához megyek.

Jn 16:17 Mondának azért az ő tanítványai közül egymásnak: Mi az, a mit nekünk mond: Egy kevés idő, és nem láttok engem; és ismét egy kevés idő, és megláttok majd engem; és: mert én az Atyához megyek?

Jn 16:18 Mondának azért: Mi az a kevés idő, a miről szól? Nem tudjuk, mit mond.

Jn 16:19 Megérté azért Jézus, hogy őt akarnák megkérdezni, és monda nekik: Arról tudakoztatok-é egymást, hogy azt mondtam: Egy kevés idő, és nem láttok engem; és ismét egy kevés idő, és megláttok majd engem?

Jn 16:20 Bizony, bizony mondom néktek, hogy sírtok és jajgattok ti, a világ pedig örül: ti szomorkodtok, hanem a ti szomorúságtok öröme fordul.

Jn 16:21 Az asszony mikor szül, szomorúságban van, mert eljött az ő órája: de mikor megszüli az ő gyermekét, nem emlékezik többé a kínra az öröm miatt, hogy ember született e világra.

Jn 16:22 Ti is azért most ugyan szomorúságban vagytok, de ismét meglátlak majd titeket, és örülni fog a ti szívetek, és senki el nem veszi tőletek a ti örömeteket.

Jn 16:23 És azon a napon nem kérdeztek majd engem semmiről. Bizony, bizony mondom néktek, hogy a mit csak kérni fogtok az Atyától az én nevemben, megadja néktek.

Jn 16:24 Mostanáig semmit sem kértetek az Atyától az én nevemben: kérjétek és megkapjátok, hogy a ti örömetek teljes legyen.

Jn 16:25 Ezeket példázatokban mondtam néktek; de eljő az idő, mikor nem példázatokban beszélek majd néktek, hanem nyíltan beszélek néktek az Atyáról.

Jn 16:26 Azon a napon az én nevemben kértek majd: és nem mondom néktek, hogy én kérni fogom az Atyát ti érettetek;

Jn 16:27 Mert maga az Atya szeret titeket, mivelhogy ti szerettetek engem, és elhittétek, hogy én az Istentől jöttem ki.

Jn 16:28 Kijöttem az Atyától, és jöttem e világba: ismét elhagyom e világot, és elmegyek az Atyához.

Jn 16:29 Mondának néki az ő tanítványai: Ímé, most nyíltan beszélsz és semmi példázatot nem mondasz.

Jn 16:30 Most tudjuk, hogy te mindent tudsz, és nincs szükség arra, hogy valaki téged megkérdezzen: erről hiszszük, hogy az Istentől jöttél ki.

Jn 16:31 Felele nekik Jézus: **Most hiszitek?**

Jn 16:32 Ímé eljő az óra, és immár eljött, hogy szétoszlatok kiki az övéihez, és engem egyedül hagyjatok; de nem vagyok egyedül, mert az Atya velem van.

Jn 16:33 Azért beszéltem ezeket néktek, hogy békességetek legyen én bennem. E világon nyomorúságotok lesz; de biztatok: és meggyőztem a világot.

Jn 17:1 Ezeket beszélte Jézus; és felemelve szemeit az égre, és monda: Atyám, eljött az óra; dicsőítsd meg a te Fiadat, hogy a te Fiad is dicsőítsen téged;

Jn 17:2 A miként te hatalmat adtál néki minden testen, hogy örök életet adjon mindennek, a mit néki adtál.

Jn 17:3 Az pedig az örök élet, hogy megismerjenek téged, az egyedül igaz Istent, és a kit elküldtél, a Jézus Krisztust.

Jn 17:4 Én dicsőítettelek téged e földön: elvégeztem a munkát, a melyet reám bízta, hogy végezzem azt.

Jn 17:5 És most te dicsőíts meg engem, Atyám, te magadnál azzal a dicsőséggel, a melylyel bírtam te nálad a világ létele előtt.

Jn 17:6 Megjelentettem a te nevedet az embereknek, a kiket e világból nékem adtál: tiéid valának, és nékem adtad azokat, és a te beszédedet megtartották.

Jn 17:7 Most tudták meg, hogy mindaz te tőled van, a mit nékem adtál:

Jn 17:8 Mert ama beszédeket, a melyeket nékem adtál, ő nékik adtam; és ők befogadták, és igazán megismerték, hogy én tőled jöttem ki, és elhitték, hogy te küldtél engem.

Jn 17:9 Én ezekért könyörgök: nem a világért könyörgök, hanem azokért, a kiket nékem adtál, mert a tiéid.

Jn 17:10 És az enyémeik mind a tiéid, és a tiéid az enyémeik: és megdicsőíttetem ő bennök.

Jn 17:11 És nem vagyok többé e világon, de ők a világon vannak, és pedig te hozzád megyek. Szent Atyám, tartsd meg őket a te nevedben, a kiket nékem adtál, hogy egyek legyenek, mint mi!

Jn 17:12 Mikor velök valék a világon, én megtartám őket a te nevedben; a kiket nékem adtál, megőrizém, és senki el nem vezett közülök, csak a veszedelemnek fia, hogy az írás beteljesüljön.

Jn 17:13 Most pedig te hozzád megyek; és ezeket beszélem a világon, hogy ők az én örömemet teljesen bírják ő magokban.

Jn 17:14 Én a te ígédet nékik adtam; és a világ gyűlölte őket, mivelhogy nem e világból valók, a mint hogy én sem e világból vagyok.

Jn 17:15 Nem azt kérem, hogy vedd ki őket e világból, hanem hogy őrizd meg őket a gonosztól.

Jn 17:16 Nem e világból valók, a mint hogy én sem e világból vagyok.

Jn 17:17 Szenteld meg őket a te igazságoddal: A te ígéd igazság.

Jn 17:18 A miképen te küldtél engem e világra, úgy küldtem én is őket e világra;

Jn 17:19 És én érettök oda szentelem magamat, hogy ők is megszentelteké legyenek az igazságban.

Jn 17:20 De nemcsak ő érettök könyörgök, hanem azokért is, a kik az ő beszédökre hisznek majd én bennem;

Jn 17:21 Hogy mindnyájan egyek legyenek; a mint te én bennem, Atyám, és én te benned, hogy ők is egyek legyenek mi bennünk: hogy elhigyje a világ, hogy te küldtél engem.

Jn 17:22 És én azt a dicsőséget, a melyet nékem adtál, ő nékik adtam, hogy egyek legyenek, a miképen mi egy vagyunk:

Jn 17:23 Én ő bennök, és te én bennem: hogy tökéletesen egygyé legyenek, és hogy megismerje a világ, hogy te küldtél engem, és szeretted őket, a miként engem szeretted.

Jn 17:24 Atyám, a kiket nékem adtál, akarom, hogy a hol én vagyok, azok is én velem legyenek; hogy megláthassák az én dicsőségemet, a melyet nékem adtál: mert szeretted engem e világ alapjának felvettése előtt.

Jn 17:25 Igazságos Atyám! És e világ nem ismert téged, de én ismertelek téged; és ezek megismerik, hogy te küldted engem;

Jn 17:26 És megismertetem ő velök a te nevedet, és megismertetem; hogy az a szeretet legyen ő bennök, a mellyel engem szeretted, és én is ő bennök legyek.

Jn 18:1 Mikor ezeket mondta vala Jézus, kiméne az ő tanítványaival együtt túl a Kedron patakán, a hol egy kert vala, a melybe bemenének ő és az ő tanítványai.

Jn 18:2 Ismeré pedig azt a helyet Júdás is, a ki őt elárulja vala; mivelhogy gyakorta ott gyűlt egybe Jézus az ő tanítványaival.

Jn 18:3 Júdás azért magához vevén a katonai csapatot, és a papi fejedelmektől és a farizeusoktól szolgálkat, oda méne fáklyákkal, lámpásokkal és fegyverekkel.

Jn 18:4 Jézus azért tudván mindazt, a mi reá következendő vala, előre méne, és monda azoknak: **Kit kerestek?**

Jn 18:5 Felelének néki: A názáreti Jézust. Monda nékik Jézus: **Én vagyok.** Ott állt pedig ő velök Júdás is, a ki elárulta őt.

Jn 18:6 Mikor azért azt mondá nékik, hogy: **Én vagyok;** hátra vonulának és földre esének.

Jn 18:7 Ismét megkérdezé azért őket: **Kit kerestek?** És azok mondának: A názáreti Jézust.

Jn 18:8 Felele Jézus: **Mondtam néktek, hogy én vagyok az. Azért, ha engem kerestek, ezeket bocsássátok el;**

Jn 18:9 Hogy beteljesüljön a beszéd, a melyet mondott: Azok közül, a kiket nékem adtál, senkit sem vesztettem el.

Jn 18:10 Simon Péter pedig, a kinek szablyája vala, kirántá azt, és megüté a főpap szolgáját, és levágá annak jobb fülét. A szolga neve pedig Málkus vala.

Jn 18:11 Monda azért Jézus Péternek: **Tedd hüvelyébe a te szablyádat; avagy nem kell-é kiinnom a pohárt, a melyet az Atya adott nékem?**

Jn 18:12 A csapat azért és az ezredes és a zsidók szolgálai megfogák Jézust, és megkötözik őt,

Jn 18:13 És vivék őt először Annáshoz; mert ipa vala ez Kajafásnak, a ki abban az esztendőben főpap vala.

Jn 18:14 Kajafás pedig az vala, a ki tanácsolta vala a zsidóknak, hogy jobb, hogy egy ember vesszen el a népért.

Jn 18:15 Simon Péter pedig, és egy másik tanítvány követi vala Jézust. Ez a tanítvány pedig ismerős vala a főpappal, és beméne Jézussal együtt a főpap udvarába,

Jn 18:16 Péter pedig kívül áll vala az ajtónál. Kiméne azért ama másik tanítvány, a ki a főpappal ismerős vala, és szóla az ajtóőrzőnek, és bevivé Pétert.

Jn 18:17 Szóla azért Péterhez az ajtóőrző leány: Nemde, te is ez ember tanítványai közül való vagy? Monda ő: Nem vagyok.

Jn 18:18 A szolgálak pedig és a poroszlók ott állnak vala, szítván a tüzet, mivelhogy hűvös vala, és melegszenek vala. Ott áll vala pedig Péter is ő velök együtt, és melegszik vala.

Jn 18:19 A főpap azért kérdezé Jézust az ő tanítványai felől, és az ő tudománya felől.

Jn 18:20 Felele néki Jézus: **Én nyilván szólottam a világnak, én mindenkor tanítottam a zsinagógában és a templomban, a hol a zsidók mindenünnen összegyülekeznek; és titkon semmit sem szólottam.**

Jn 18:21 Mit kérdész engem? Kérdezd azokat, a kik hallották, mit szóltam nékik: ímé ők tudják, a miket nékik szólottam.

Jn 18:22 Mikor pedig ő ezeket mondja vala, egy a poroszlók közül, a ki ott áll vala, arczul üté Jézust, mondván: így felelsz-é a főpapnak?

Jn 18:23 Felele néki Jézus: **Ha gonoszul szóltam, tégy bizonysgot a gonoszságról; ha pedig jól, miért versz engem.**

Jn 18:24 Elküldé őt Annás megkötözve Kajafáshoz, a főpaphoz.

Jn 18:25 Simon Péter pedig ott áll vala és melegsik vala. Mondának azért néki: Nemde, te is ennek a tanítványai közül való vagy? Megtagadá ő, és monda: Nem vagyok.

Jn 18:26 Monda egy a főpap szolgálái közül, rokona annak, a kinek a fülét Péter levágta: Nem láttalak-e én téged ő vele együtt a kertben?

Jn 18:27 Ismét megtagadá azért Péter; és a kakas azonnal megszólala.

Jn 18:28 Vivék azért Jézust Kajafástól a törvényházba. Vala pedig reggel. És ők nem menének be a törvényházba, hogy meg ne fertőztessenek, hanem hogy megehessék a husvétibarányt.

Jn 18:29 Kiméne azért Pilátus ő hozzájok, és monda: Micsoda vádat hoztok fel ez ember ellen?

Jn 18:30 Felelének és mondának néki: Ha gonosztevő nem volna ez, nem adtuk volna őt a te kezedbe.

Jn 18:31 Monda azért nékik Pilátus: Vigyétek el őt ti, és ítéljétek meg őt a ti törvényeitek szerint.

Mondának azért néki a zsidók: Nékünk senkit sem szabad megölnünk;

Jn 18:32 Hogy beteljesedjék a Jézus szava, a melyet monda, a mikor jelenti vala, hogy milyen halállal kell majd meghalnia.

Jn 18:33 Ismét beméne azért Pilátus a törvényházba, és szólítja vala Jézust, és monda néki: Te vagy a Zsidók királya?

Jn 18:34 Felele néki Jézus: **Magadtól mondod-é te ezt, vagy mások beszélték néked én felőlem?**

Jn 18:35 Felele Pilátus: Avagy zsidó vagyok-e én? A te néped és a papifejedelmek adtak téged az én kezembe: mit cselekedtél?

Jn 18:36 Felele Jázus: **Az én országom nem e világból való. Ha e világból való volna az én országom, az én szolgálaim vitézkednének, hogy át ne adassam a zsidóknak. Ámde az én országom nem innen való.**

Jn 18:37 Monda azért néki Pilátus: **Király vagy-é hát te csakugyan? Felele Jézus: Te mondod, hogy én király vagyok. Én azért születtem, és azért jöttem e világra, hogy bizonysgot tegyek az igazságról. Mindaz, a ki az igazságból való, hallgat az én szómra.**

Jn 18:38 Monda néki Pilátus: Micsoda az igazság? És a mint ezt mondá, újra kiméne a zsidókhöz, és monda nékik: Én nem találok benne semmi bűnt.

Jn 18:39 Szokás pedig az nálatok, hogy elbocsássak néktek egyet a husvétünnepen: akarjátok-é azért, hogy elbocsássam néktek a zsidók királyát?

Jn 18:40 Kiáltának azért viszont mindnyájan, mondván: Nem ezt, hanem Barabbást. Ez a Barabbás pedig tolvaj vala.

Jn 19:1 Akkor azért előfogá Pilátus Jézust, és megostoroztatá.

Jn 19:2 És a vitézek tövisből koronát fonván, a fejére tevék, és bíbor köntöst adának reá,

Jn 19:3 És mondának: Üdvöz légy zsidók királya! És arczul csapdossák vala őt.

Jn 19:4 Majd ismét kiméne Pilátus, és monda nékik: Ímé kihozom őt néktek, hogy értsétek meg, hogy nem találok benne semmi bűnt.

Jn 19:5 Kiméne azért Jézus a töviskoronát és a bíbor köntöst viselve. És monda nékik Pilátus: Ímhol az ember!

Jn 19:6 Mikor azért látják vala őt a papifejedelmek és a szolgálak, kiáltozának, mondván: Feszítsd meg, feszítsd meg! Monda nékik Pilátus: Vigyétek el őt ti és feszítsétek meg, mert én nem találok bűnt ő benne.

Jn 19:7 Felelének néki a zsidók: Nékünk törvényünk van, és a mi törvényünk szerint meg kell halnia, mivelhogy Isten Fiává tette magát.

Jn 19:8 Mikor pedig ezt a beszédet hallotta Pilátus, még inkább megrémül vala;

Jn 19:9 És ismét beméne a törvényházba, és szóla Jézusnak: Honnét való vagy te? De Jézus nem felelt néki.

Jn 19:10 Monda azért néki Pilátus: Nékem nem szólsz-é? Nem tudod-é hogy hatalmam van arra, hogy megfeszítsek, és hatalmam van arra, hogy szabadon bocsássalak?

Jn 19:11 Felele Jézus: **Semmi hatalmad sem volna rajtam, ha felülről nem adatott volna néked: nagyobb bűne van azért annak, a ki a te kezébe adott engem.**

Jn 19:12 Ettől fogva igyekszik vala Pilátus őt szabadon bocsátani; de a zsidók kiáltozának, mondván: Ha ezt szabadon bocsátod, nem vagy a császár barátja; valaki magát királylyá teszi, ellene mond a császárnak!

Jn 19:13 Pilátus azért, a mikor hallja vala e beszédet, kihozá Jézust, és űle a törvénytevő székbe azon a helyen, a melyet Kőpadolatnak hívtak, zsidóul pedig Gabbathának.

Jn 19:14 Vala pedig a husvét péntekje; és mintegy hat óra. És monda a zsidóknak: Ímhol a ti királyotok!

Jn 19:15 Azok pedig kiáltoznak vala: Vidd el, vidd el, feszítsd meg őt! Monda nékik Pilátus: A ti királyotokat feszítsem meg? Felelének a papifejedelmek: Nem királyunk van, hanem császárunk!

Jn 19:16 Akkor azért nékik adá őt, hogy megfeszíttessék. Átvevék azért Jézust és elvivék.

Jn 19:17 És emelvén az ő keresztfáját, méne az úgynevezett Koponya helyére, a melyet héberül Golgothának hívnak:

Jn 19:18 A hol megfeszíték őt, és ő vele más kettőt, egyfelől, és másfelől, középen pedig Jézust.

Jn 19:19 Pilátus pedig címet is írta, és feltevé a keresztfára. Ez vala pedig az írás: **A NÁZÁRETI JÉZUS, A ZSIDÓK KIRÁLYA.**

Jn 19:20 Sokan olvasák azért e címet a zsidók közül; mivelhogy közel vala a városhoz az a hely, a hol Jézus megfeszítettetett vala: és héberül, görögül és latinul vala az írva.

Jn 19:21 Mondának azért Pilátusnak a zsidók papifejedelmei: Ne írd: A zsidók királya: hanem hogy ő mondotta: A zsidók királya vagyok.

Jn 19:22 Felele Pilátus: A mit megírtam, megírtam.

Jn 19:23 A vitézek azért, mikor megfeszítették Jézust, vevék az ő ruháit, és négy részre oszták, egy részt mindenik vitéznek, és a köntösét. A köntös pedig varrástalan vala, felülről mindvégig szövött.

Jn 19:24 Mondának azért egymásnak: Ezt ne hasogassuk el, hanem vessünk sorsot reá, kié legyen. Hogy beteljesedjék az írás, a mely ezt mondja: Megosztottak ruháimon, és a köntösömre sorsot vetettek. A vitézek tehát ezeket művelék.

Jn 19:25 A Jézus keresztje alatt pedig ott állottak vala az ő anyja, és az ő anyjának nőtestvére; Mária, a Kleopás felesége, és Mária Magdaléna.

Jn 19:26 Jézus azért, mikor látja vala, hogy ott áll az ő anyja és az a tanítvány, a kit szeret vala, monda az ő anyjának: **Asszony, ímhol a te fiad!**

Jn 19:27 Azután monda a tanítványnak: **Ímhol a te anyád!** És ettől az órától magához fogadá azt az a tanítvány.

Jn 19:28 Ezután tudván Jézus, hogy immár minden elvégeztetett, hogy beteljesedjék az írás, monda: **Szomjúhozom.**

Jn 19:29 Vala pedig ott egy eczettel teli edény. Azok azért szivacsot töltvén meg eczettel, és izsópra tévén azt, oda vivék az ő szájához.

Jn 19:30 Mikor azért elvette Jézus az eczetet, monda: **Elvégeztetett!** És lehajtván fejét, kibocsátá szellemét.

Jn 19:31 A zsidók pedig, hogy a testek szombaton át a keresztfán ne maradjanak, miután péntek vala, (mert annak a szombatnak napja nagy nap vala) kérék Pilátust, hogy törjék meg azoknak lábszárait és vegyék le őket.

Jn 19:32 Eljövének azért a vitézek, és megtörék az elsőnek lábszárait és a másikat is, a ki ő vele együtt feszített meg;

Jn 19:33 Mikor pedig Jézushoz érének és látják vala, hogy ő már halott, nem törék meg az ő lábszárait;

Jn 19:34 Hanem egy a vitézek közül dárdával döfé meg az ő oldalát, és azonnal vér és víz jöve ki abból.

Jn 19:35 És a ki látta, bizonyágot tett, és igaz az ő tanúbizonyága; és az tudja, hogy ő igazat mond, hogy ti is higgyetek.

Jn 19:36 Mert azért lettek ezek, hogy beteljesedjék az írás: Az ő csontja meg ne törettessék.

Jn 19:37 Másutt ismét így szól az írás: Néznek majd arra, a kit általszegeztek.

Jn 19:38 Ezek után pedig kéré Pilátust az arimathiai József (a ki a Jézus tanítványa vala, de csak titokban, a zsidóktól való félelem miatt), hogy levehesse a Jézus testét. És megengedé Pilátus. Elméne azért és levé a Jézus testét.

Jn 19:39 Eljöve pedig Nikodémus is (a ki éjszaka ment vala először Jézushoz), hozván mirhából és áloéból való kenetet, mintegy száz fontot.

Jn 19:40 Vevék azért a Jézus testét, és begöngyölgeték az lepedőkbe illatos szerekkel együtt, a mint a zsidóknál szokás temetni.

Jn 19:41 Azon a helyen pedig, a hol megfeszítették, vala egy kert, és a kertben egy új sír, a melybe még senki sem helyeztetett vala.

Jn 19:42 A zsidók péntekje miatt azért, mivelhogy az a sír közel vala, abba helyezteték Jézust.

Jn 20:1 A hétnek első napján pedig jó reggel, a mikor még sötétes vala, oda

Jn 20:2 Futa azért és méne Simon Péterhez és ama másik tanítványhoz, a kit Jézus szeret vala, és monda nékik: Elvitték az Urat a sírból, és nem tudjuk, hová tették őt.

Jn 20:3 Kiméne azért Péter és a másik tanítvány, és menének a sírhoz.

Jn 20:4 Egyut futnak vala pedig mindketten: de ama másik tanítvány hamar megelőzé Pétert, és előbb juta a sírhoz;

Jn 20:5 És lehajolván, látá, hogy ott vannak a lepedők; mindazáltal nem megy vala be.

Jn 20:6 Megjöve azután Simon Péter is nyomban utána, és beméne a sírba: és látá, hogy a lepedők ott vannak.

Jn 20:7 És a keszkenő, a mely az ő fején volt, nem együtt van a lepedőkkel, hanem külön összegöngyölítve egy helyen.

Jn 20:8 Akkor aztán beméne a másik tanítvány is, a ki először jutott a sírhoz, és lát és hisz vala.

Jn 20:9 Mert nem tudják vala még az írást, hogy fel kell támadnia a halálból.

Jn 20:10 Visszamenének azért a tanítványok az övéikhez.

Jn 20:11 Mária pedig künn áll vala a sírnál sírva. A míg azonban siránkozék, behajol vala a sírba;

Jn 20:12 És látá két angyalt fehér ruhában ülni, egyiket fejtől, másikat lábtól, a hol a Jézus teste feküdt vala.

Jn 20:13 És mondának azok néki: Asszony mit sírsz? Monda nékik: Mert elvitték az én Uramat, és nem tudom, hova tették őt.

Jn 20:14 És mikor ezeket mondotta, hátra fordula, és látá Jézust ott állani, és nem tudja vala, hogy Jézus az.

Jn 20:15 Monda néki Jézus: **Asszony, mit sírsz? kit keressz?** Az pedig azt gondolván, hogy a kertész az, monda néki: Uram, ha te vitted el őt, mondd meg nékem, hová tetted őt, és én elviszem őt.

Jn 20:16 Monda néki Jézus: **Mária!** Az megfordulván, monda néki: Rabbóni! a mi azt teszi: Mester!

Jn 20:17 Monda néki Jézus: **Ne illess engem; mert nem mentem még fel az én Atyámhoz; hanem menj az én atyámfiaihoz és mondd nekik: Felmegyek az én Atyámhoz és a ti Atyátokhoz, és az én Istenemhez, és a ti Istenetekhez.**

Jn 20:18 Elméne Mária Magdaléna, hirdetvén a tanítványoknak, hogy látta az Urat, és hogy ezeket mondotta néki.

Jn 20:19 Mikor azért estve vala, azon a napon, a hétnek első napján, és mikor az ajtók zárva valának, a hol egybegyűltek vala a tanítványok, a zsidóktól való félelem miatt, eljőve Jézus és megállta középen, és monda nekik: **Békesség néktek!**

Jn 20:20 És ezt mondván, megmutatá nekik a kezeit és az oldalát. Örvendezének azért a tanítványok, hogy látják vala az Urat.

Jn 20:21 Ismét monda azért nekik Jézus: **Békesség néktek! A miként engem küldött vala az Atya, én is akképen küldelek titeket.**

Jn 20:22 És mikor ezt mondta, rájuk lehelle, és monda nekik: **Vegyetek Szentszellemet:**

Jn 20:23 **A kiknek bűneit megbocsátjátok, megbocsáttatnak azoknak; a kikéit megtartjátok, megtartatnak.**

Jn 20:24 Tamás pedig, egy a tizenkettő közül, a kit Kettősnek hívtak, nem vala ő velök, a mikor eljött vala Jézus.

Jn 20:25 Mondának azért néki a többi tanítványok: Láttuk az Urat. Ő pedig monda nekik: Ha nem látom az ő kezein a szegek helyeit, és be nem bocsátom ujjaimat a szegek helyébe, és az én kezemet be nem bocsátom az ő oldalába, semmiképen el nem hiszem.

Jn 20:26 És nyolcz nap múlva ismét benn valának az ő tanítványai, Tamás is ő velök. Noha az ajtó zárva vala, beméne Jézus, és megállta a középen és monda: **Békesség néktek!**

Jn 20:27 Azután monda Tamásnak: **Hozd ide a te ujjadat és nézd meg az én kezeimet; és hozd ide a te kezedet, és bocsássad az én oldalamba: és ne légy hitetlen, hanem hívő.**

Jn 20:28 És felele Tamás és monda néki: **Én Uram és én Istenem!**

Jn 20:29 Monda néki Jézus: **Mivelhogy láttál engem, Tamás, hittél: boldogok, a kik nem látnak és hisznek.**

Jn 20:30 Sok más jelt is mívelt ugyan Jézus az ő tanítványai előtt, a melyek nincsenek megírva ebben a könyvben;

Jn 20:31 Ezek pedig azért irattak meg, hogy higgyétek, hogy Jézus a Krisztus, az Istennek Fia, és hogy ezt hívén, életetek legyen az ő nevében.

Jn 21:1 Ezek után ismét megjelentette magát Jézus a tanítványoknak a Tibériás tengerénél; megjelentette pedig ekképen:

Jn 21:2 Együtt valának Simon Péter, és Tamás, a kit Kettősnek hívtak, és Nátánáel, a galileai Kánából való, és a Zebedeus fiai, és más kettő is az ő tanítványai közül.

Jn 21:3 Monda nekik Simon Péter: Elmegyek halászni. Mondának néki: Elmegyünk mi is te veled. Elmenének és azonnal a hajóba szállának; és azon az éjszakán nem fogtak semmit.

Jn 21:4 Mikor pedig immár reggeledék, megállta Jézus a parton; a tanítványok azonban nem ismerék meg, hogy Jézus van ott.

Jn 21:5 Monda azért nekik Jézus: **Fiaim! Van-é valami ennivalótok?** Felelének néki: Nincsen!

Jn 21:6 Ő pedig mondá nekik: **Vessétek a hálót a hajónak jobb oldala felől, és találtok.** Oda veték azért, és kivonni már nem bírták azt a halaknak sokasága miatt.

Jn 21:7 Szóla azért az a tanítvány, a kit Jézus szeret vala, Péternek: Az Úr van ott! Simon Péter azért, a mikor hallja vala, hogy ott van az Úr, magára vevé az ingét (mert mezítelen vala), és beveté magát a tengerbe.

Jn 21:8 A többi tanítványok pedig a hajón menének (mert nem messze valának a parttól, hanem mintegy kétszáz singnyire), és vonszszak vala a hálót a halakkal.

Jn 21:9 Mikor azért a partra szállának, látják, hogy parázs van ott, és azon felül hal és kenyér.

Jn 21:10 Monda nékik Jézus: **Hozzatok a halakból, a melyeket most fogtatok.**

Jn 21:11 Felszálla Simon Péter, és kivoná a hálót a partra, a mely tele volt nagy halakkal, százötvenhárommal; és noha ennyi vala, nem szakadozik vala a háló.

Jn 21:12 Monda nékik Jézus: **Jertek, ebédeljtek.** A tanítványok közül pedig senki sem meri vala tőle megkérdezni: Ki vagy te? Mivelhog tudják vala, hogy az Úr ő.

Jn 21:13 Oda méne azért Jézus, és vevé a kenyeret és adá nékik, és hasonlóképen a halat is.

Jn 21:14 Ezzel már harmadszor jelent meg Jézus az ő tanítványainak, minekutána feltámadt a halálból.

Jn 21:15 Mikor aztán megebédelének, monda Jézus Simon Péternek: **Simon, Jónának fia: jobban szeretsz-é engem ezeknél?** Monda néki: Igen, Uram; te tudod, hogy szeretlek téged! Monda néki: **Legeltesd az én bárányaimat!**

Jn 21:16 Monda néki ismét másodszor is **Simon, Jónának fia, szeretsz-é engem?** Monda néki: Igen, Uram; te tudod, hogy én szeretlek téged. Monda néki: **Őrizd az én juhaimat!**

Jn 21:17 Monda néki harmadszor is: **Simon, Jónának fia, szeretsz-é engem?** Megszomorodék Péter, hogy harmadszor is mondotta vala néki: Szeretsz-é engem? És monda néki: Uram, te mindent tudsz; te tudod, hogy én szeretlek téged. Monda néki Jézus: **Legeltesd az én juhaimat!**

Jn 21:18 **Bizony, bizony mondom néked, a mikor ifjabb valál, felövezéd magadat, és oda mégy vala, a hova akarád; mikor pedig megöregszel, kinyújtod a te kezedet és más övez fel téged, és oda visz, a hová nem akarod.**

Jn 21:19 Ezt pedig azért mondá, hogy jelentse, milyen halállal dicsőíti majd meg az Istent. És ezt mondván, szóla néki: **Kövess engem!**

Jn 21:20 Péter pedig megfordulván, látja, hogy követi az a tanítvány, a kit szeret vala Jézus, a ki nyugodott is ama vacsora közben az ő kebelén és mondá: Uram! ki az, a ki elárul téged?

Jn 21:21 Ezt látván Péter, monda Jézusnak: Uram, ez pedig mint lészen?

Jn 21:22 Monda néki Jézus: **Ha akarom, hogy ő megmaradjon, a míg eljövök, mi közöd hozzá? Te kövess engem!**

Jn 21:23 Kiméne azért e beszéd az atyafiak közé, hogy az a tanítvány nem hal meg: pedig Jézus nem mondta néki, hogy nem hal meg; hanem: Ha akarom, hogy ez megmaradjon, a míg eljövök, mi közöd hozzá?

Jn 21:24 Ez az a tanítvány, a ki bizonyágot tesz ezekről, és a ki megírta ezeket, és tudjuk, hogy az ő bizonyágtétele igaz.

Jn 21:25 De van sok egyéb is, a miket Jézus cselekedett vala, a melyek, ha egyenként megíratnának, azt vélem, hogy maga a világ sem foghatná be a könyveket, a melyeket írnának. Ámen.